

РЕШЕНИЕ

№ 32157

гр. София, 02.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **9738** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Инженерконсулт“ ООД, ЕИК[ЕИК] /в несъстоятелност/, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от временен синдик, с адрес за призоваване на синдика: [населено място], [улица], ет. партер, против Ревизионен акт /РА/ № Р-22002221002744-091-001/02.03.2022 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП - [населено място], поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221022050494-003-001/17.03.2022 г., в частта изменена и потвърдена с Решение № 1367/29.08.2022 г., издадено от директор на Дирекция „ОДОП“ [населено място], с който на дружеството са определени задължения за КД по ЗКПО за д.п.2013 - 2017 г. общо в размер на 230816.59 лв. главница и лихва за забава в размер на 152884.17 лв., както и задължения за ДДС по ЗДДС за д.п. от м.01.2013 г. до м.06.2013 г., м.09.2013г.,м.11.2013г.,м.12.2013г. , от м.03.2014г. до м.05.2014 г. ,от м. 07.2014 г. до м. 02.2015 г.; м. 04.2015 г.; м. 06.2015 г.; м. 10,2015 г.; м 11.2015 г.; м. 12.2015г., м.03.2016г., м.02.2016г., м.06.2016г.,м.07.2016г., м.10.2016г., м. 04.2017 г.,м.05.2017г. и от м. 10.2017 г. до м. 12.2017 г. общо в размер на 334133.34 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 191452.66 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила.Твърди се, че фактическите констатации на органите по приходите не се подкрепят от събраните в хода на ревизията доказателства. Подробни съображения в тази насока излага в жалбата. Претендира отмяната на РА, позовава се

на практиката на ВАС и СЕС. В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен чрез своя синдик, се представлява от адвокат Б., който моли Съда да уважи депозираната жалба, като прогласи нищожността на оспорения РА. Не претендира разноси.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира разноси по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на

ЗВР № Р-22002221002744-020-001/12.05.2021 г. / л.33 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. / л.27-28 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г.; ДДС за данъчен период от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 06.06.2021г. ЗВР е изменена със ЗВР № Р-22002221002744-020-002/01.09.2021 г. и ЗВР № Р-22002221002744-020-003/08.10.2021 г., с които е определен срок за завършване на ревизията до 08.11.2021г. / л.29-32 от делото/. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22002221002744-092-001/21.12.2021 г./л.35-90 от делото/. РД е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 06.01.2022г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации с вх. № 53-00-2022#4/21.02.2022 г. В срока по чл.119, ал.2 от ДОПК е издаден РА № Р-22002221002744-091-001/02.03.2022 г. / л. 92-97 от делото/. Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. РА е поправен с РАПРА № П-22221022050494-003-001/17.03.2022 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП [населено място]. РАПРА е връчен на ревизираното лице по електронен път на 22.03.2022 г. /л.105-112 от делото/.

Процесната ревизия е втора за посочените периоди и видове задължения, възложена по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, във връзка с Решение №563/09.04.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което са отменени определените е предходния РА №Р-22221018006836-091-001 от 06.12.2019 г. задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г.

В хода на предходното ревизионно производство е установено, че основната дейност на „Инженерконсулт“ ООД, е свързана с продажбата на самостоятелни обекти от собствени на дружеството недвижими имоти – жилищни сгради с административен адрес; [населено място], жилищна група „Ю. парк“ /блок 52 и блок 53/. Установено е, че през ревизираните периоди от страна на ревизираното дружество е отдаван под наем ресторант и офиси, находящ се на адрес; [населено място], [улица], както и че от негова страна са извършвани СМР дейности.

В хода на проведената ревизия в изпълнение на указанията, дадени с Решение № 563/09.04.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП [населено място], ЦУ на НАП са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД/РА. Установено е, че с Решение № 1406/31.07.2019 г., постановено по гражданско дело № 2327/2018 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение е обявена неплатежоспособността на

„Инженерконсулт“ ООД – дружеството е обявено в несъстоятелност и е прекратена дейността на предприятието /л.159-167/. Този факт е установен и по време на първата ревизия, приключила с отменения с Решение № 563/09.04.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП [населено място], ЦУ на НАП РА № Р-22221018006836-01-001 /06.12.2019 г. /П..3,л.59 и следващите/.

С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22002221002744-040-001/11.06.2021 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22002221002744-040-002/03.11.2021 г. ИПДПОЗЛ са връчени по електронен път на следния електронен адрес, деклариран от управителя на ревизираното дружество – [електронна поща] /л.153-214,П..1/. Със същите от ревизираното дружество са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност през ревизирания период, в това число: оборотни ведомости и главни книги, хронологии на счетоводни сметки, информация за начина на финансиране на дейността, притежавани лицензи и др. От ревизираното лице са изискани и документи, релевантни за доказване на реалността на получените доставки от „Унипайп“ ЕООД, „Кошин“ ЕООД и „Джинс Ритейл“ ЕООД, включително и копия от всички фактури и нотариални актове за извършени продажби на обекти в периода 2013 г. - 2017 г. От ревизирания субект е поискано да предостави и всички документи свързани с апортирането на недвижими имоти в капитала на „Инженерконсулт 2015“ ЕООД, „Нелсън Холдингс“ ЕООД и „Салба Пропъртис“ ЕООД. В отговор от страна на ревизираното дружество са представени документи и писмени обяснения с вх. № Р-22002221002744-П73-004/02.12.2021 г., намирайки се в приложение 1 и 2 към делото. От страна на ревизираното дружество и в хода на повторната ревизия не са представени изисканите му доказателства за хронологична счетоводна отчетност за 2013 г. и 2014 г., включително банкови и касови документи за процесните периоди. Единствено е посочено, че тези документи се намират у лицето В. Д., която е бивш счетоводител на ревизираното дружество.

В тази връзка и на основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизиращия екип са изискани документи и писмени обяснения и от трети лица - В. Д.. Съобразно дадените задължителни указания с Решение № 563/09.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] от В. Д. е изискано да представи информация за това съхранява ли се търговска и счетоводна документация на „Инженерконсулт“ ООД за периода 01.01.2013 г. - 31.08.2015 г. От страна на В. Д. е получен е отговор, с който от нейна страна е заявено, че не съхранява документи на ревизираното дружество.

В хода на повторната ревизия с Протокол № Р-22002221002744-П73-003/17.11.2021 г. е извършено присъединяване на доказателства от данъчното досие на „Инженерконсулт“ ООД, включително и всички събрани доказателства по време на предходната ревизия /приложение № 4 към ревизионния доклад/. В хода на ревизията с Протокол № Р-22002221002744-П73-005/06.12.2021 г. е извършено присъединяване на доказателства от данъчното досие на „Унипайп“ ЕООД. С Протокол № Р-22002221002744-П73-006/ 07.12.2021 г. е извършено присъединяване на доказателства от данъчното досие на „Снабтех Сервиз“ ЕООД /П.. 15 и 16 от РД/.

В хода на повторната ревизия на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на основните дружества - доставчици на ревизираното лице, а именно: „Джинс Ритейл“ ЕООД, „Унипайп“ ЕООД, „Снабтех Сервиз“ ЕООД, включително и клиенти на „Инженерконсулт“ ООД - „София Сити Рент“ ЕООД, Е. М. Ц., „Монте Зоро“ ЕООД и „Екоинженеринг Прогрес“ ЕООД.

След извършен обстоен анализ на представената от ревизираното лице счетоводна и търговска документация, включително и на събраните в хода на ревизията доказателства от страна на ревизиращите органи е прието, че в случая са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т.

5 от ДОПК, а именно, че са налице данни за укрита приходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството /ЗСч/; липса на документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци. Въз основа на това до ревизирания субект е изготвено и връчено Уведомление по чл. 124 с изх. № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г., с което ревизираното дружество е уведомено, че основата за облагането му с корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. и за данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Уведомлението по чл. 124 от ДОПК е връчено на ревизираното лице по електронен път на декларирания от неговия управител електронен адрес - [електронна поща] на 09.11.2021 г. /л.546-548,П..2/. В същото е изрично посочено, че в хода на ревизията с оглед анализа на наличните документи са установени данни за укрита приходи от ревизирания субект във връзка с изповядвани нотариални сделки с недвижими имоти, които не са намерили отражение в счетоводната му отчетност напълно или частично по описани подробно в уведомлението клиенти и нотариални актове за изповядани сделки.

Установено е, че ревизираното лице прилага национални счетоводни стандарти за финансово отчитане. През ревизираните периоди е установено, че ревизираното дружество изготвя финансовите си отчети на принципа на действащо предприятие и отговаря на критериите за малко предприятие. От страна на същото се прилага българското търговско, финансово-счетоводно и данъчно законодателство. Констатирано е, че разработената счетоводна политика е съобразена с изискванията на Н. 1 – Представяне на финансовите отчети. Установено е още, че финансовите отчети се изготвят при спазване принципа за историческа цена; приходите от продажби се признават по справедливата стойност на полученото или подлежащото на получаване плащане или възмездяване; разходите се отчитат текущо чрез сметки гр. 60, приключени в края на всеки отчетен период; вземанията в лева се оценяват по номинална стойност; паричните средства в лева са оценени по номинална стойност; нетекущите пасиви на фирмата са задълженията, чиито срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца; текущи пасиви са задълженията със срок за уреждане по-кратък от 12 месеца. Установено е, че няма провизирани условни активи и пасиви. Капиталът е представен по номиналната му стойност и съответства на актуалната му съдебна регистрация, както и че ревизираното дружество изготвя отчета за паричния поток по прекия метод. Изрично е посочено, че тези данни се отнасят за начина на организиране на счетоводната отчетност за ревизираните 2015 г., 2016 г. и 2017 г. По отношение на 2013 г. и 2014 г. е посочено, че доказателства за хронологична счетоводна отчетност не са представени. Посочено е, че Справки Сд 41 – 46 с актуални данни не са изготвени от ревизираното лице. В хода на ревизията е представен инвентаризационен опис към началото на м. декември 2017 г., както и че са представени са и справки на сметки група 20 и инвентаризационни описи към 31.12.2017 г., съгласно които „Инженерконсулт“ ООД разполага със земи – 1/8 ид. ч. от УПИ VI-39-18 на [улица], № 1 на стойност 263 хил. лв.; сгради – офиси на [улица], № 5 на стойност 134 хил. лв.; оборудване /вентилационна система, къртач, цинкуляр/ за 14 хил. лв.; транспортни средства за 353 хил. лв.; стопански инвентар /офис-мебели, климатична техника, врата за гараж, врати интериорни/ на стойност 100 хил. лв.; други ДМА – компютърна техника за 10 хил. лв. и строителна продукция на стойност 1 215 хил. лв. Установено от АИС на КАТ и притежаван от дружеството автомобил, описан подробно на стр. 6 от РД. Изрично е посочено, че ревизираното лице не подлежи на одиторска заверка на ГФО на основание чл. 38 от ЗСч. За данъчен период 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г. ревизираното лице е прилагало двустранна форма на счетоводно записване. Дружеството е водило своето текущо счетоводство по утвърден сметкоплан. За ревизираните данъчни периоди 2013 г. и 2014 г. не е

представена счетоводна отчетност, изискана по реда на ДОПК с ИПДПОЗЛ № Р-22002221002744-040-001/11.06.2021 г. Констатирано е, че счетоводното обслужване на дружеството до м. Август 2015 г. е осъществявано от В. Д., а след това – от счетоводна кантора „Г. Консултант“, чрез Р. А..

В хода на ревизията при анализ на представените документи и извършените осчетоводявания са констатирани следните нарушения на счетоводното законодателство: нарушения при прилагане на принципа на счетоводната отчетност за предимство на съдържанието пред формата: осчетоводени са разходи за външни услуги и за материали на база формално издадени фактури с доставчици „Джинс Ритейл“ ЕООД, „Унипайп“ ЕООД и „Снабтех Сервиз“ ЕООД без реално икономическо съдържание и без доказана от двете страни фактическа реализация на предмета. Също така са установени и нарушения при прилагане на СС 4 по отношение отчитане на счетоводни и данъчни амортизации на неупотребявани в дейността на предприятието активи за периода след 01.04.2015 г.: офис на [улица], № 5 и лек автомобил „М. Б. С 350“. Констатирани са нарушения на принципа за текущо начисляване – приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване. Посочено е, че това не е така по отношение на записванията в Счетоводна сметка 3031 „Готова строителна продукция“, където продадени самостоятелни обекти не са отписвани своевременно, и че този факт води до затруднения при установяване на началните и крайните салда на сметката и изменението на запасите от готова продукция и незавършено производство. Не са начислявани и текущо приходи и разходи, свързани с продажба на недвижими имоти.

I. В частта по ЗДДС:

1. Относно доначислен ДДС за данъчни периоди 2013 г. – 2017 г. в размер на 170 777.03 лв. във връзка с установените разминавания между извършените вписвания, отбелязвани и заличавания на недвижими имоти по партидата на „Инженерконсулт“ ООД в Агенция по вписванията и тези отразени в подадените от дружеството СД по ЗДДС и на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС и чл. 54 от Правилник за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/:

В хода на ревизията от страна на ревизиращите органи е установено, че през ревизираните периоди от страна на ревизираното лице са извършени продажби на негови собствени недвижими имоти, находящи се в жилищни сгради блок 52 и блок 53 с административен адрес: [населено място], Столична община, Жилищна група „Ю. парк“. Констатирано е още, че за част от продажбите от страна на ревизирувания субект не са отчитани приходи, съответно не е начисляван дължимият ДДС. В тази връзка от страна на ревизиращите органи е извършена съпоставка на представената от ревизираното лице търговска и счетоводна документация с получените в хода на предходното ревизионно производство от Агенция по вписванията данни за извършени вписвания, отбелязвания и заличавания по партидата на „Инженерконсулт“ ООД през периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. Установено е, че в случая са налице сделки с недвижими имоти /подробно описани в констативната част на РД стр.41-58/, за които в хода на проведената ревизия от страна на ревизираното лице не са представени фактури, нотариални актове, документи за извършени разплащания, договори и други. Констатирано е, че са налице продажби, които не са отразени в отчетните регистри по ЗДДС на ревизираното лице през ревизираните данъчни периоди или през някой от следващите такива.

Във връзка с установяване на спорните разминавания между данните, налични в счетоводството на ревизираното лице и тези в базата данни на Агенция по вписвания в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на лица, сочени като купувачи на спорните недвижими имоти. След извършен анализ на събраната документация е прието за установено, че от страна на ревизираното дружество не са издадени фактури, съответно не е начислен дължимият ДДС във връзка с осъществените продажби на

недвижими имоти, както следва:

1.1. С Нотариален акт /НА/ № 154/07.11.2014 г., „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на М. М. Р. - Купувач следните свои собствени недвижими имоти - Апартамент № 3, мазе № 3 и паркомясто № 5 от подземен гараж, находящи се в [населено място], район „Т.“, местност „Жилищна група“, „Ю. парк“ [жилищен адрес] за сумата от 234 699,60 лв. /120 000 евро/ с включен ДДС. Ревизиращият екип установява, че за така описаната продажба от страна на жалбоподателя не е издадена фактура, съответно не е начислен дължимият ДДС в размер на 39 116,60 лв. Предвид гореизложеното и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за данъчен период м. Ноември 2014 г. е доначислен ДДС в размер на **39 116,60 лв.**

1.2. С НА № № 127/16.06.2016 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на М. М. Р. - Купувач паркомясто № 6 от подземен гараж с площ от 33,28 кв. м., находящ се в [населено място], район „Т.“, местност „Жилищна група“, „Ю. парк“ [жилищен адрес] за сумата от 1 000.00 лв. Ревизиращият екип установява, че от страна на ревизирувания субект не е издадена фактура, съответно не е начислен дължимият ДДС, поради което за данъчен период м. Юни 2016 г. е доначислен ДДС в размер на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС данък в размер на **166,67 лв.**

1.3. С НА № 94/07.07.2014 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на В. Й. Атрил следните свои собствени недвижими имоти - апартамент № 4, мазе № 4 и паркомясто № 3 от подземен гараж, находящи се в [населено място], район „Т.“, местност „Жилищна група“, „Ю. парк“ [жилищен адрес] за сумата от 86 000.00 лв. Относно тази продажба в хода на ревизията е установено, че от страна на ревизираното лице са издадени две фактури: Фактура № [ЕГН]/30.04.2014 г. с Данъчна основа в размер на 10 000.00 лв. и ДДС в размер на 2 000.00 лв. и Фактура № [ЕГН]/30.05.2014 г. с данъчна основа в размер на 16 750.00 лв. и ДДС в размер на 3 350.00 лв. Констатирано е, че от страна на ревизирувания субект през следващите данъчни периоди са издадени и три данъчни кредитни известия /ДКИ/ № [ЕГН]/28.11.2014 г. № [ЕГН]/31.08.2014 г. и № [ЕГН]/30.09.2014 г., с които са сторнирани данъчните основи по Фактура № [ЕГН]/30.04.2014 г. и Фактура № [ЕГН]/30.05.2014 г. След извършен анализ на установените факти и обстоятелства, ревизиращите органи не са кредитирали издадените ДКИ и със стойността на същите е извършена корекция на декларираните от „Инженерконсулт“ ООД резултати за периода. В тази връзка през м. Август 2014 г. от страна на приходната администрация е доначислен ДДС в размер на 3 350.00 лв., през м. Септември 2014 г. е доначислен ДДС в размер на 1 000.00 лв. и през м. Ноември 2014 г. е доначислен ДДС в размер на 1 000.00 лв. Едновременно с това от страна на ревизиращите органи е изрично посочено, че за част от стойността по сделката от страна на „Инженерконсулт“ ООД не е начислен дължимия ДДС и поради тази причина през м. Ю. 2014 г. на основание чл. 86 от ЗДДС е доначислен ДДС размер на **8 983.33 лв.**, изчислен върху данъчна основа в размер на 44 916.67 лв., представляваща разликата между продажната цена по сделката в размер на 71 666.67 лв. и фактурираните стойности от дружеството.

1.4. С НА № 10/28.10.2013 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на „Р. С. Н.“ - Купувач Офис №10, находящ се в [населено място], район „Т.“, местност „Жилищна група“. „Ю. парк“ [жилищен адрес] за сумата от 88 157.20 лв. В хода на ревизията е установено, че във връзка с така извършената продажба от страна на ревизираното лице не са представени доказателства, поради което на основание чл. 86

от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС през данъчен период м. Ноември 2013 г. е доначислен ДДС в размер на 14 692.87 лв., изчислен върху данъчна основа в размер на **73 464.33 лв.**

1.5. С НА № 23/27.10.2017 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на „Каза Арт“ ООД офис, находящ се в [населено място], район „Т.“, местност „Жилищна група“, „Ю. парк“ [жилищен адрес]. обект 2, за сумата от 176 000.00 лв. без включен ДДС. От нотариалния акт е установено, че сумата в размер на 41 076,00 лв. без включен ДДС се прихваща от насрещно задължение на продавача за възстановяване на предплатен от купувача наем в същия размер за продаваемия имот за периода до 31.03.2018 г. на основание сключен между страните договор за наем от 22.12.2016 г. /с изрично посочване от ревизиращите органи, че данни за извършено плащане по договора не са установени/, а сумата в размер на 135 000.00 лв. без ДДС следва да бъде заплатена на продавача по банков път. Установено е още в хода на ревизията, че от страна на „Инженерконсулт“ ООД са издадени два броя фактури: Фактура № 466/01.11.2017 г. /с данъчна основа в размер на 41 666.67 лв. и ДДС в размер на 8 333.33 лв./ и Фактура № 467/01.12.2017 г. /с данъчна основа в размер на 93 333.33 лв. и ДДС в размер на 18 666.67 лв./. В тази връзка от приходната администрация е счетено, че за сумата в размер на 41 076.00 лв. без ДДС не е издадена фактура, съответно не е начислен дължимия ДДС, поради което на основание чл. 86, ад. 1 от ЗДДС за данъчен период м. Ноември 2017 г. е доначислен данък в размер на 8 215.20 лв. /а, в таблица 1 на РА обаче е извършена корекция със сума в размер на **8 200,00 лв.** или с 15,20 лв. по-малко/.

1.6. С НА № 5/29.06.2016 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на К. К. Б. офис № 1, находящ се в [населено място], район „Т.“, местност „Жилищна група“, „Ю. парк“ бл. 52 за сумата от 205 000.00 лв. Установено е, че от страна на „Инженерконсулт“ ООД е издадена Фактура № 453/01.07.2016 г., в която обаче не е начислен ДДС. тъй като е посочено, че сделката попада в хипотезата на чл. 45, ал. 3 от ЗДДС. Констатирано е, че данъчната основа посочена във фактурата е в размер на 249 708.75 лв. След анализ на събраните доказателства от страна на ревизиращите органи е прието, че спорната продажба не може да бъде квалифицирана като „освободена доставка“, тъй като за недвижимия имот е издадено разрешение за ползване през 2014 г., а сделката е извършена през 2016 г., тоест сградата е нова по смисъла на §1, т. 5, буква „б“ от ДР на ЗДДС. Предвид установеното и на основание чл. 86 от ЗДДС през м. Ю. 2016 г. на ревизираното лице е доначислен ДДС в размер на **41 618.13 лв.**, изчислен върху данъчна основа в размер на 208 090.62 лв., като е прието, че дължимият данък е включен в стойността на сделката.

1.7. С НА № 56/12.12.2017 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството си на продавач продава на „Софпроп“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] паркомясто № 8, находящо се в [населено място], жилищна група „Ю. парк“, [жилищен адрес] за сумата от 9 600.00 лв. Установено е, че от страна на „Инженерконсулт“ ООД не е издадена фактура, съответно доставката не е отразена в Дневника за продажби на „Инженерконсулт“ ООД за м. Декември 2017 г. или в следващ данъчен период. От страна на ревизиращите органи е посочено още, че спорната доставка е облагаема и същата не може да бъде третирана като освободена по смисъла на чл. 45, ал. 5, т. 3 от ЗДДС. Във връзка с констатираното и на основание чл. 86 от ЗДДС през м. Декември 2017 г. на „Инженерконсулт“ ООД е доначислен ДДС в размер на **1 600.00 лв.**, изчислен върху данъчна основа в размер на 8 000.00 лв.

1.8. С НА № 23/26.05.2017 г. и НА № 24/26.05.2017 г. „Инженерконсулт“ ООД в качеството

си на продавач продава на П. И. П. с ЕГН: 004929**** /непълнолетна, действаща лично и със съгласието на своя родител и законен представител Ю. И. Б./ апартамент № 2 и паркомясто № 10, находящи се в [населено място], жилищна група „Ю. парк“, [жилищен адрес] за сумата общо в размер на 240 000.00 лв., от които 205 000.00 лв. - продажна стойност за апартамента и 35 000.00 лв. продажна стойност за паркомясто. Установено е, че от страна на „Инженерконсулт“ ООД не са издадени фактури, съответно доставките не са отразени в дневника му за продажби за м. Май 2017 г. или в следващ данъчен период. Независимо, че в случая е налице доставка на обект в сграда, която не е нова, от страна на приходната администрация е прието, че ревизирият субект е упражнил правото си на избор доставката да бъде облагаема, предвид факта, че от страна на „Инженерконсулт“ ООД не е посочено във фактурата основание за начисляване на данък съобразно изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 12 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 86 от ЗДДС през данъчен период м. Май 2017 г. на „Инженерконсулт“ ООД е доначислен ДДС в размер на **40 000.00 лв. /5 833.33 лв. за закупеното паркомясто и 34 166.67 лв. за закупения апартамент/**, изчислен върху данъчна основа в размер на 200 000.00 лв. /данъчната основа във връзка с НА № 24 в размер на 29 166,67 лв., а за НА № 23 в размер на 170 833.33 лв./.

Освен тези сделки в хода на ревизията е констатирано, че са налице и сделки с недвижими имоти, за които от страна на ревизираното лице са издадени фактури, но и че същите не са отразени в неговите отчетни регистри, а именно:

1.9. Фактура № 433/01.04.2015 г., издадена от „София Сити Рент“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с данъчна основа в размер на 442 369.63 лв., с основание за начисляване на ДДС - чл. 45, ал. 3 от ЗДДС и с предмет на доставка – „продажбата на офис, находящ се на адрес [населено място]. [улица]“.

1.10. Фактура № 456/01.10.2016 г., издадена на Е. М. Ц. с ЕГН: 861213**** с данъчна основа в размер на 120 000.00 лв., с основание за начисляване на ДДС - чл. 45, ал. 3 от ЗДДС и с предмет на доставка - продажба на офис № 3 и паркоместа № 16 и 17, находящи се на адрес [населено място], жилищна група „Ю. парк“, бл. 52. След извършен анализ на събраните доказателства от страна на ревизиращите органи е прието, че доставката на тези паркоместа на основание чл. 45, ал. 5, т. 1 - 4 от ЗДДС е облагаема и за същата от страна на „Инженерконсулт“ ООД е следвало да бъде начислен ДДС. Същевременно е констатирано и, че в НА, обективиращ продажбата на паркоместата липсва изрично упомената цена на същите. В тази връзка и на основание чл. 122 от ДОПК, ревизията е приела по аналог продажната цена на паркомясто № 8 с купувач „Софпроп“ ЕООД, която е в размер на 9 600.00 лв. При така установеното на основание чл. 86 от ЗДДС през м. Октомври 2016 г. е доначислен ДДС в размер на **3 200.00 лв.** /както следва по 1 600.00 лв. за всяко паркомясто, сума изчислена върху данъчната основа в размер на 8 000.00 лв./.

1.11. Фактура № 2...198/01.10.2014 г., издадена на „Екоинженеринг Прогрес“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с данъчна основа в размер на 39 247.13 лв. и начислен ДДС в размер на 7 849.43 лв. Установено е, че предмет на доставката е продажбата на ап. 4 и мазе 5, находящи се в [населено място], жилищна група „Ю. парк“, [жилищен адрес]. С оглед установеното през м. Октомври 2014 г. от страна на органите по приходите е доначислен ДДС в размер на **7 849.43 лв.**

1.12. Фактура № 0...457/01.10.2016 г., издадена на „Хувъркрафт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с данъчна основа в размер на 81 349.80 лв. и с основание за начисляване на ДДС - чл.

45, ал. 3 от ЗДДС. Предмет на доставката на тази фактура е продажба на офис №12, находящ се на адрес [населено място], жилищна група „Ю. парк“, бл. 52.

С Решение № 1367/29.08.2022 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], оспорения ревизионен акт е отменен като неправилен и необоснован в частта, с която за данъчен период м. Май 2017 г. на ревизираното дружество е доначислен ДДС в размер на 34 166.67 лв. във връзка с продажбата на апартамент № 2, находящ се в [населено място], жилищна група „Ю. парк“, [жилищен адрес] на П. П. съгласно НА № 23/26.05.2017 г. Изрично е посочено, че спорната доставка не е извършена от ревизираното лице, а от трето лице, поради което незаконосъобразно ревизията е доначислила данък на „Инженерконсулт“ ООД. Акцентирано е, че този извод е подкрепен и от приложения към ревизионната преписка нотариален акт, от който се установява, че действително продавач на обекта е посочено дружеството „Инженерконсулт 2013“ ЕООД, а не ревизираното дружество. В тази връзка оспорения ревизионен акт е отменен като незаконосъобразен в частта на доначисления данък в размер на 34 166.67 лв., ведно със съответните лихви за забава.

С Решение № 1367/29.08.2022 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], оспорения ревизионен акт е потвърден за правилен и законосъобразен в частта на допълнително установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. Ноември 2013 г.; м. Ю. 2014 г.; м. Август 2014 г.; м. Септември 2014 г.; м. Октомври 2014 г.; м. Ноември 2014 г.; м. Юни 2016 г.; м. Ю. 2016 г.; м. Октомври 2016 г. и м. Декември 2016 г. както и частично за м. Май 2017 г. /в размер на 5 833.33 лв., касаещ покупката на паркомясто от П. П.. съгласно НА № 24/26.05.2017 г./.

2. Извършена корекция по чл. 79, ал. 1 или ал. 6, т. 1 от ЗДДС във връзка с установени освободени доставки от „Инженерконсулт“ ООД – доначислен данък за данъчен период м. Април 2015 г. и м. Октомври 2016 г. в общ размер на 50 575.40 лв.:

В хода на ревизията е установено, че през ревизираните периоди от страна на „Инженерконсулт“ ООД са извършвани както облагаеми, така и освободени доставки на стоки и услуги. В хода на ревизията е установено, че през спорните данъчни периоди м. Април 2015 г. и м. Октомври 2016 г. от страна на ревизираното дружество са извършени продажби на обекти в сгради, които не са нови по смисъла на §1, т. 5 от ДР на ЗДДС и за който доставки от страна на „Инженерконсулт“ ООД е приложена нормата на чл. 45, ал. 1, т. 3 от ЗДДС /описани подробно в РД, част ЗДДС л.55-100/. Констатирано е във връзка със спорните сделки по продажбата на недвижими имоти, че от страна на ревизираното лице са издадени следните фактури: Фактура № 0...433/01.04.2015 г., издадена на „София Сити Рент“ ЕООД, с данъчна основа в размер на 442 369.63 лв.; Фактура № 0...457/01.10.2016 г., издадена на „Хувъркрафт“ ЕООД с данъчна основа в размер на 81 349.80 лв. и Фактура № 0...456/01.10.2016 г., издадена на Е. М. М. с данъчна основа в размер на 120 000.00 лв.

Предвид установеното и на основание чл. 79, ал. 1 или ал. 6, т. 1 от ЗДДС от страна на приходната администрация е прието, че през данъчни периоди м. Април 2015 г. и м. Октомври 2016 г. при продажбата на недвижимите имоти от страна на „Инженерконсулт“ ООД е следвало си самоначисли ДДС. Посочено е, че това следва с оглед факта, че при изграждането на спорните обекти /офис № 3 и офис № 4, офис № 12 и офис, находящ се на [улица]/ от страна на ревизирания субект е упражнено право на приспадане на данъчен кредит. В хода на ревизията с цел правилно установяване на данъчните

задължения на „Инженерконсулт“ ООД от ревизиращия екип е извършен анализ на неговите счетоводните регистри.

От Счетоводна сметка 3031 „Готова продукция“ на оборотна ведомост е констатирано, че фактическата себестойност на самостоятелните обекти в [жилищен адрес] продадени на Е. Ц. и „Хувъркрафт“ ЕООД през м. Октомври 2016 г. е следната: на офис № 3 е в размер на 56 910.00 лв.; на офис № 4 е в размер на 56 910.00 лв. и на офис № 12 е в размер на 58 835.68 лв. Констатирано е още, че посочените стойности са общи и в същите не могат да бъдат разграничени отделните елементи, които формират съкратената себестойност. В същото време във връзка с продажбата на недвижими имоти на Е. Ц. е посочено за установено, че на корекция по реда на чл. 79 от ЗДДС подлежат само и единствено продадените на лицето офиси № 3 и № 4, но не и продадените паркоместа, които не попадат в обхвата на чл. 45, ал. 1, т. 3 от ЗДДС и за които в хода на ревизионното производство е доначислен ДДС. При тази фактическа обстановка е прието, че на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС „Инженерконсулт“ ООД дължи през м. Октомври 2016 г. като корекция на ползвания данъчен кредит в размер на 34 531.14 лв., изчислен върху данъчна основа в размер на 172 655.68 лв. /56 910.00 лв. + 56 910.00лв. + 58 835.68 лв./.

Относно продадения офис, находящ се на адрес: [населено място], [улица] установено, че същият е заведен като ДМА по Счетоводна сметка 203 „Сгради“ на оборотната ведомост на 01.04.2005 г. С оглед изложеното и на основание чл. 79, ал. 6, т. 1 от ЗДДС дължимият данък за спорната сделка е определен по следната формула от ревизиращите органи: $ДД = ПДК \times 1/20 \times БГ$, като е прието от тяхна страна, че броят на годините от формулата е 11. Така при ползван данъчен кредит при придобиване на обекта в размер на 29 171.39 лв. е определено, че към датата на продажбата през м. Април 2015 г. от страна на ревизираното лице се дължи данъчен кредит в размер на 16 044.26 лв. Така извършените корекции са отразени през м. Април 2015 г. и м. Октомври 2016 г.

С Решение № 1367/29.08.2022 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], оспорения ревизионен акт и в тази му част е потвърден за правилен и законосъобразен.

3. Отказано право на приспадане на данъчен кредит:

Ревизията е отказала право на данъчен кредит, както следва:

3.1. В размер на 70 129,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Март 2016 г., м. Април 2016 г. и м. Декември 2017 г. по следните фактури, издадени от „Кошин“ ЕООД:

- Фактура № 1...263/30.03.2016 г., с предмет на доставка: „по договор дов. работи“, с начислен ДДС в размер на 20 128.00 лв.;
- Фактура № 1...432/26.04.2017 г., с предмет на доставка: „СМР офис 5 и офис 6, бл.52“, с начислен ДДС в размер на 29 952.60 лв.;
- Фактура № 1...584/28.12.2017 г., с предмет на доставка: „извършени СМР съгласно протокол“, с начислен ДДС в размер на 20 048.40 лв.

В хода на повторната ревизия е присъединен Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22221719080603-141-001/18.06.2019 г., обективизираща извършената насрещна проверка на „Кошин“ ЕООД относно спорните три фактури. В хода проверката са установени следните факти и обстоятелства:

До дружеството-доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения във връзка с извършените услуги с № П[1]22221719080603-040-

001/13.05.2019 г., изпратено му на декларирания електронен адрес. На 15.05.2019 г. от страна на „Кошин“ ЕООД е получено потвърждение за връчване на ИПДПОЗЛ.

С придружително писмо № П-22221719087326-ПРД-001-И/29.05.2019 г. от дружеството-доставчик са представени следните документи:

1. Обяснителна записка, съгласно която предмет на доставка по цитираните фактури са извършени СМР в обекти на „Инженерконсулт“ ООД в [населено място]. Видът на услугите е описан в приложените договори и протоколи. Посочено е също, че връзката за извършване на доставките е на база познанство между управителите. След приключване на работата в даден обект е съставян протокол обр.19 и е издавана фактура. Приемо-предаването на извършената работа е извършвано от управителите на двете дружества или упълномощени от тях лица. Плащанията са извършвани по банков път, за което са приложени копия на банкови извлечения. Отражено е, че през проверявания период „Кошин“ ЕООД разполага с необходимите лица на трудов договор, за които са приложени справки. Посочено е, че транспортните разходи, свързани с извършените услуги са за сметка на „Кошин“ ЕООД, за което е използван товарен автомобил под наем. Използваните материали са закупувани от търговци на едро и са транспортирани до обекта, за който се отнасят. В подкрепа на това от дружеството-доставчик е представен Договор за наем на МПС от 01.10.2014 г., сключен с П. Х. М. – Наемодател, с предмет на договора: предоставяне за временно ползване на товарен автомобил марка „М.“, модел „С. 313 ЦДИ“, с рег. [рег.номер на МПС] . За същият не се дължи наемна цена, тъй като наемателят е извършил технически ремонт на посоченото МПС. От ревизиращите органи е извършена и проверка в информационния масив на КАТ, при която е установено, че процесното МПС е било собственост на П. Х. за периода, през който същият го е отдавал под наем на „Кошин“ ЕООД.

2. Оборотни ведомости за месец 03/2016 г., 04/2017 г. и 12/2017 г.

3. Аналитичен регистър на сметка 411 „Клиенти“;

4. Копия на фактури, протоколи и банкови извлечения във връзка с получени доставки от „Кошин“ ЕООД /подробно описани на стр. 60 и следващите от РД/.

Освен това от страна на ревизиращите органи е установено, че от дружеството – доставчик липсват и не са представени никакви доказателства във връзка със закупуването на строителни материали, респективно и такива във връзка с транспортирането на стоките до конкретните обекти, а именно – пътни листове, приемо-предавателни протоколи, стокowi разписки, заявки и др.

От страна на ревизиращите органи са извършени и справки в програмните продукти на НАП за относими към дружеството-доставчик факти и обстоятелства. Установено е, че дружеството-доставчик спорните фактури са отразени в неговите отчетни регистри по ЗДДС с получател ревизираното дружество. Констатирано е също, че за ревизираните данъчни периоди „Кошин“ ЕООД е разполагало с кадрова обезпеченост, както и че за лицата, назначени на трудов договор са подавали данни с Декларация образец 1 и 6 и са превеждани дължимите осигурителни вноски. В хода на проведената предходна ревизия от ревизираното лице е изискано да представи доказателства за реалността на доставките, извършени от „Кошин“ ЕООД, но такива не са представени.

В тази връзка и на основание дадените задължителни указания с Решение № 563/09.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП в хода на повторното ревизионно производство от „Инженерконсулт“ ООД са изискани допълнително документи и писмени обяснения, а именно да се предостави информация

в кои обекти, собственост на ревизираното дружество са вложени строителните материали, закупени от „Кошин“ ЕООД, както и на кои обекти са извършени СМР от дружеството-доставчик. Изискани са и данни във връзка с осчетоводяването по спорните доставки.

На 02.12.2021 г. от страна на „Инженерконсулт“ ООД са представени писмени обяснения, съгласно които се касае за извършени луксозно-довършителни работи на самостоятелни обекти /с РЗП от близо 2 000 кв. м./ от жилищна група „Ю. парк“, а именно: офис 5, офис 6, офис 12, ап. 2, 3, 4, 5, офис 1 и офис 2, без уточнение в коя сграда се намират, в кой вход, на кой етаж, с каква квадратура.

С оглед оскъдната информация, представена от ревизираното лице, от страна на ревизиращия екип е извършен анализ на нотариалните актове за продажби на самостоятелни обекти от „Инженерконсулт“ ООД в бл. 52 и бл. 53 на жилищна група „Ю. парк“, регистрирани по партидата на ревизираното в Агенция по вписванията, както и на взетите счетоводни записи от дружеството в Счетоводна сметка 3031 „Продукция“ на оборотната ведомост за периода. Установено е, че ревизираното дружество не е увеличило себестойността на обекти от бл. 52 и 53 във връзка с описаните дейности по фактурите, издадени от „Кошин“ ЕООД. В тази връзка от ревизиращите органи е акцентирано, че спорните довършителни разходи като полагане на хидроизолация, гипсокартон, плочки, монтаж на врати, ключове, осветителни тела, первази и други, извършени след издаването на акт образец 16 за сградите водят до увеличение на стойността на тези обекти в сравнение с други, които се предлагат на клиентите на циментова замазка и шпакловка. При така установената фактическа обстановка от приходната администрация е прието, че извършените довършителни работи по спорните фактури, издадени от „Кошин“ ЕООД и изписани като директен разход, не се отнасят до самостоятелните обекти, индивидуализирани по вид, РЗП и себестойност в Счетоводна сметка 3031, а че същите се отнасят до обекти, чиято собственост вече е прехвърлена от ревизираното дружество като строител на съответните купувачи под формата на самостоятелни обекти от бл. 52 и бл. 53.

С оглед на така установеното от страна на ревизиращия екип е прието, че не се доказва по безспорен и неоспорим начин реалност на документираните със спорните фактури доставки на услуги. Акцентирано е, че този извод се подкрепя от липсата на представени доказателства във връзка със закупуването на материали, вложени в СМР, както и от липсата на доказателства за транспорта на същите. Заедно с това е посочено и че в съставените протоколи акт образец 19 липсва информация за конкретен обект, в който са извършени СМР. В тази връзка е установено и обстоятелството, че за бл. 52 от Жилищна група „Ю. парк“ е издадено Разрешение за ползване още през 2011 г., а за бл. 53 през 2014 г. и на това основание е направен извод, че обектите са въведени в експлоатация в периоди, предхождащи периодите на издаване на спорните фактури от „Кошин“ ЕООД. Относно фактурираните СМР по апартамент 1 и 2 от бл. 52 по Фактура № [ЕГН]/28.12.2017 г. е изрично посочено, че същите имоти не са били собственост на ревизираното дружество през спорния този период.

В тази връзка с издадения РА, на ревизираното лице на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 68, ал. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставките, фактурирани от „Кошин“ ЕООД.

3.2. В размер на 2 300,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Декември 2015 г. по следната фактура, издадени от „Джинс Ритейл“ ЕООД:

- Фактура № 212/22.12.2015 г., с предмет на доставка: „Материали“, с начислен ДДС в размер на 2 300.00 лв.

В хода на ревизията за данъчен период м. Декември 2015 г. е установено, че от страна на ревизираното дружество е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по спорната фактура, издадена от „Джинс Ритейл“ ЕООД. С оглед задължителните указания, дадени с Решение № 563/09.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП в хода на повторното ревизионно производство и установяване реалността на спорната доставка на дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка на „Джинс Ритейл“ ЕООД, обективизирана в ПИНП № П-22221921134702-141-001 от 02.09.2021 г. В хода на същата до доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № П-22221921134702-040-001/28.07.2021 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. От страна на дружеството-доставчик в указания му срок не са представени изискуемите му документи и писмени обяснения, включително и изисканите му хронологични и аналитични справки на счетоводни сметки, от които да се установи счетоводното отчитане на доставката, както и че липсват доказателства и относно произхода на спорните строителни материали, респективно техният транспорт.

От страна на ревизиращите органи са извършени справки в ИС на НАП относно относими за дружеството-доставчик обстоятелства. Констатирано е, че „Джинс Ритейл“ ЕООД не разполага с кадрова и материално-техническа обезпеченост през периода на проверката, както и че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 01.06.2016 г. поради установени обстоятелства по реда на чл. 176 от ЗДДС. Установено е още, че от дружеството-доставчик не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г., респективно, че не са декларирани приходите от продажбата на стоки на ревизираното лице. От страна на

ревизиращите са извършени и проверки в дневниците за покупки на „Джинс Ритейл“ ЕООД с цел установяване на евентуален произход на продадените на ревизираното лице строителни материали. Констатирано е, че дружеството – доставчик е отразило в Дневника си за покупки за м. Декември 2015 г. една фактура с № [ЕГН]/17.12.2015 г., издадена от „Инженерконсулт“ ООД с данъчна основа в размер на 100 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 20 000.00 лв., с предмет на доставка: „Стока“. Тази фактура е установено, че не е налична при ревизираното лице, нито е отразена в дневника му за продажби за м. Декември 2015 г. Установено е, че същата не отговаря и на номерацията на фактурите за продажби на ревизирания субект.

В хода на ревизията са изискани документи и писмени обяснения и от ревизираното лице като страна по спорната доставка. От негова страна е представено само и единствено копие на Фактура № 1...212/22.12.2015 г., издадена от Д. Р.“ ЕООД и фискален бон за извършено разплащане в брой. Изрично е посочено, че от ревизираното дружество не са представени складови разписки, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, договори, споразумения или други документи, съставени във връзка със спорната доставка на строителни материали на обща стойност 7 800.00 лв. с ДДС. От представените счетоводни регистри е установено, че закупените материали са осчетоводени директно като разход по Счетоводна сметка 601 на оборотната ведомост.

При така установеното е прието, че не са налице доказателства, удостоверяващи реалност на спорната доставка, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал 1, т. 1 вр. чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по

фактурата, издадена от „Джинс Ритейл“ ЕООД.

3.3. В размер на 32 205,23 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Март 2017 г. и м. Април 2017 г. по 22 фактури, описани на стр. 65 от РД, издадени от „Унипайп“ ЕООД.

В хода на ревизията за данъчни периоди м. Март 2017 г. и м. Април 2017 г. от страна на ревизираното дружество е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, издадени от „Унипайп“ ЕООД, подробно описани на стр. 65 и следващите от РД. С оглед задължителните указания, дадени с Решение № 563/09.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП в хода на повторното ревизионно производство и установяване реалността на спорната доставка на дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка на „Унипайп“ ЕООД, обективизирана в ПИНП № П-22221721134734-141-001/03.09.2021 г. В хода на същата до доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № П-22221721134734-040- 001 от 28.07.2021 г.. връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. От страна на дружеството-доставчик в указания му срок не са представени изискуемите му документи и писмени обяснения.

От страна на ревизиращите органи са извършени справки в ИС на НАП относно относими за дружеството-доставчик обстоятелства. Констатирано е, че „Унипайп“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС поради наличие на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, както и че от негова страна не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., съответно от негова страна не са декларирани приходи от продажбата на стоките – строителни материали, предмет на спорната доставка. Установено е, че дружеството-доставчик не разполага с материална и кадрова обезпеченост през процесните периоди, както и че му е извършена ревизия по ЗДДС за данъчен период от 01.01.2016 г. – 31.05.2017 г., в чиито обхват попадат и издадените към „Инженерконсулт“ ООД спорни фактури. От изложените констатации е посочено, че не се установява реалност на спорните доставки, независимо, че в хода на проведената ревизия са събрани доказателства както от „Унипайп“ ЕООД и от „Инженерконсулт“ ООД. От страна на приходните органи е установена липсата на приемо-предавателни протоколи, складови разписки, доказателства за извършено разплащане, транспортни документи, доказателства за произход на стоките. Констатирано е и обстоятелството, че на „Унипайп“ ЕООД е извършена оперативна проверка, в хода на която не е установено доставчикът да разполага със складови или търговски обекти, респективно не е установена налична стока на адреса, посочен от дружеството като обект за търговия на едро със строителни материали.

В хода на повторната ревизия от ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения и съгласно констатациите в РД от страна на „Инженерконсулт“ ООД са представени счетоводни хронологии на счетоводни сметки за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. От същите е установено, че закупените стоки по фактурите, издадени от „Унипайп“ ЕООД са осчетоводени по Счетоводна сметка 302 „Материали“ на оборотната ведомост, след което част от осчетоводената сума е намерила отражение като разход за материали по Счетоводна сметка 601, а друга част е отразена като разчетна сума по дебита на Счетоводна сметка 499 „Други кредитори“ на оборотната ведомост.

При така установеното от страна на приходните органи е прието, че за „Инженерконсулт“ ООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 36 205.23 лв. по спорните фактури, издадени от „Унипайп“ ЕООД, тъй като не са налице реални доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Изводите на ревизиращите органи за това е

акцентирано, че са подкрепени от факта, че нито от страна на ревизираното лице, нито от страна на дружеството-доставчик са представени доказателства във връзка с приемо-предаването и транспорта на стоките, включително и доказателства относно произхода на стоките и относно начинът на разплащане по сделките.

В тази връзка с издадения РА, на ревизираното лице на основание чл. 68, ал. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставките, фактурирани от „Унипайп“ ЕООД в размер на 36 205.23 лв.

3.4. В размер на 39 660,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Април 2017 г. и м. Ноември 2017 г. по седем фактури, издадени от „Снабтех Сервиз“ ЕООД, описани подробно на стр. 68 от РД:

В хода на ревизията за данъчни периоди м. Април 2017 г. и м. Ноември 2017 г. от страна на ревизираното дружество е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, издадени от „Снабтех Сервиз“ ЕООД, подробно описани на стр. 68 и следващите от РД. С оглед задължителните указания, дадени с Решение № 563/09.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП в хода на повторното ревизионно производство и установяване реалността на спорната доставка на дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка на „Снабтех Сервиз“ ЕООД, обективизирана в ПИНП № П-22221021188987-141-001/29.12.2021 г. В хода на същата до доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № П-22221021188987-040- 001/04.11.2021 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. От страна на дружеството-доставчик в указания му срок не са представени изискуемите му документи и писмени обяснения.

В хода на повторната ревизия от ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения относно документираните със спорните фактури услуги. До приключване на ревизията такива не са представени. От ангажираните от ревизираното дружество счетоводни регистри е установено, че закупените стоки по фактурите, издадени от „Снабтех Сервиз“ ЕООД са осчетоводени по Счетоводна сметка 302 „Материали“ на оборотната ведомост, след което част от осчетоводената сума е намерила отражение като разход за материали по Счетоводна сметка 601, а друга част е отразена като разчетена сума по дебита на Счетоводна сметка 499 „Други кредитори“ на оборотната ведомост.

С оглед на установеното от страна на ревизиращите органи са извършени проверки в програмните продукти на НАП, като е установено, че „Снабтех Сервиз“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС. Установено е още, че дружеството-доставчик има регистриран в сървъра на НАП един ЕКАФП за обект – автосервиз с адрес: [населено място], [улица], както и че през периода на издаване на спорните фактури в дружеството-доставчик е имало пет лица, назначени по трудов договор на длъжности „автомеханик“ и едно лице на длъжност „отчетник на счетоводство“. Посочено е, че от страна на „Снабтех Сервиз“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която от негова страна са декларирани приходи в общ размер на 2 298 000 лв. Относно произхода на стоките, предмет на последваща доставка към ревизираното дружество е посочено, че същият не е доказан. От страна на органите по приходите е извършена проверка на дневниците за покупки на доставчика за периода като е установено, че не са открити покупки, обезпечаващи последващи доставки към ревизираното лице. От страна на приходните органи е установено, че от страна на „Снабтех Сервиз“ ЕООД са декларирани покупки от „Посоки СН Трейд“ ЕООД, дружество от чиято страна са подавани нулеви справки декларации. За удостоверяване на

некоректното поведение на дружеството-доставчик в хода на ревизията са приобщени и доказателства от досието на „Снабтех Сервиз“ ЕООД, от които се установява, че лицето не е открито от органите по приходите на декларираните адреси за кореспонденция и по чл. 8 от ДОПК, както и че от страна на същото не са представени изискваните му документи и писмени обяснения в хода на извършваните предходни производства. От извършена проверка в база данни "VAT" е установено, че от страна на „Снабтех сервиз" ЕООД са отразени в Дневник за продажби и СД по ЗДДС следните фактури и кредитни известия към „Унипайп“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Фактура № 7019/20.04.2017 г. с ДО 94 500,00 и ДДС 18 900,00 лв. и КИ № 7040/30.06.2017 г. с ДО -94 500,00 лв. и ДДС -18 900,00 лв. Констатирано е, че посоченото КИ е отразено от доставчика в СД по ЗДДС за данъчен период м. Юни 2017 г., както и че няма данни за декларирани продажби за „Унипайп“ ЕООД по Фактура № 7016/20.04.2017 г. С оглед установеното е прието, че по веригата от доставки „Посоки СН Трейд" ЕООД – „Снабтех Сервиз" ЕООД – „Инженерконсулт" ООД няма реално движение на стоки и материали и услуги съгласно фактурите в табл. 1, стр. 68 от РД на стойност 198 300.00 лв. без ДДС.

С оглед на установеното от страна на ревизиращите органи е прието, че за „Инженерконсулт" ООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 39 660.00 лв. по фактурите, издадени от „Снабтех Сервиз“ ЕООД, поради липса на доказателства, удостоверяващи реалността на доставките на стоки и услуги. Посочено е още, че с оглед предмета на дейност на дружеството-доставчик, а именно извършване на автосервизни услуги не е ясно как посочената стойност на доставките в размер на 198 300.00 лв. се обвързва с ремонт на лек автомобил „М. Б. S 350 М.“ на стойност 158 422.23 лв.

В тази връзка с издадения РА, на ревизираното лице на основание чл. 68, ал. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 9 вр. чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставките, фактурирани от „Снабтех Сервиз“ ЕООД в размер на 39 660,00 лв.

4. Определени допълнителни задължения на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС в размер на 4 870.45 лв.:

От страна на ревизиращите органи през ревизираните периоди е установено, че от страна на ревизирувания субект е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактури, документиращи покупки на гориво, резервни части и лизингови вноски за леки автомобили в размер на 4 870.45 лв., издадени от „Петрол“ АД; „Еко България“ ЕАД; „София Ауто“ АД; „Балкан Стар Ритейл“ ЕООД; „ШЕЛ България“ ЕАД; „О. България; „Вамко“ ООД и „Ведиком“ ООД, описани подробно на стр.70-72 от РД.

В хода на ревизията е установено, че „Инженерконсулт" ООД през ревизирувания период е разполагало със следните пътни превозни средства:

- Лек автомобил „О. К.", рег. номер СА 769 4ВН, 6+1 места по Договор за лизинг с „Уникредит Ауто Лизинг“ ЕООД, отразен в ДАП и С. на 14.07.2006 г. на стойност 23 361.32 лв.

- Лек автомобил „М. Б. S 350", 4+1 места, рег. номер СА 7776 по договор за лизинг 008401 А, отразен в ДАП и С. на 27.09.2007 г. на стойност 171 049.06 лв.

- Лек автомобил „М. Б. S 350 4 Matik" по лизингов договор с „Алианц Лизинг България" ЕООД, отразен в ДАП и С. на 17.01.2011 г. на стойност 158 422.23 лв.

Установено е, че описаните МПС са отразени в Счетоводна сметка 205 „Транспортни средства“. От страна на управителя на „Инженерконсулт“ ООД е декларирано, че разходите за използвания „М. Б. S 350 4 Matik“ се поемат от нея и не се

отчитат във фирмата. От извършена справка в АИС на КАТ е констатирано, че посочените ППС по вид са леки автомобили, предназначен за превоз на пътници, брой места седящи плюс водач – 4 + 1, „О. К.“ – 6+1. В хода на ревизията с ИПДПОЗЛ № Р-22002221002744-040-002/03.11.2021 г. от ревизирания субект са изисквани, но не са представени пътни листове и пътни книжки, съгласно които установените ППС са използвани за целите на стопанската дейност на ревизираното дружество. Нито в хода на ревизията, нито в хода на административното оспорване на ревизионния акт от страна на ревизираното лице са представени доказателства от кого са управлявани описаните ППС и във връзка с какви дела. Посочено е, че не са ангажирани и доказателства, от които да се установи, че тези автомобили са били предназначени за превоз на товари по смисъла на чл. 149, т. 3 от ЗДвП. От страна на ревизиращите органи е извършена проверка в АИС на СДВР – КАТ, като е установено, че посочените ППС са регистрирани като пътнически автомобили и е направен извод, че те не попадат в някое от предвидените изключения на § 1, т. 18, изречение второ от ДР на ЗДДС.

Акцентирано е, че в случая няма данни за използването на автомобила за икономическата дейност на дружеството през ревизирания период – не са съставяни пътни листове, товарителници и др., обвързани с данните за заредено гориво и конкретна дестинация за фирмени цели. В процеса на извършване на ревизията е прието, че от страна на ревизираното лице не са представени категорични доказателства за наличие на обстоятелства и предпоставки, възникнали в процеса на работа да дружеството за използването на пътническите автомобили за превоз на товар, строителни материали и др. От страна на ревизиращия екип не са установени данни за използване на ППС при командировки на лица от ревизираното дружество, не са установени и данни за разходи за начисляване на данък върху разходите по чл. 204, т. 3 от ЗКПО – разходи, свързани с експлоатацията на транспортни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност.

По отношение на лек автомобил „О. К.“ – 6+1 места е изрично посочено, че не са предоставени доказателства кои точно от фактурите за консумативни разходи се отнасят за него. Отделно в хода на ревизията не са представени пътни книжки и пътни листове, товарителници и др., от които да са видни водач, изминати километри и маршрути на автомобила с цел изписване разходите на гориво и до колко същите са използвани за дейността. Конкретно е акцентирано, че доказателства за закупените резервни части и извършени ремонти на кой автомобил са вложени и извършени също не са представени. При така установеното от страна на ревизиращия екип е направен извод, че ППС са използвани за цели, различни от икономическата дейност на ревизирания субект.

В тази връзка от страна на ревизиращите е прието, че е налице ограничението по чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и за „Инженерконсулт“ ООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 870.45 лв.

II. В ЧАСТТА ПО ЗКПО:

1. Данъчен период 01.01.2013 г. – 31.01.2013 г.: В хода на ревизията е установено, че за данъчен период 2013 г. от страна на ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2210И0160507/31.03.2014 г. В същата е декларирана данъчна печалба в размер на 3 706.38 лв. и деклариран корпоративен данък в размер на 370.64 лв.

От страна на ревизираното дружество за този данъчен период в хода на ревизията не са представени хронологични счетоводни записи, главна книга на сметки, оборотни ведомости, банкови и касови документи, касаещи стопанските операции от

предмета на дейност на дружеството за 2013 година. По връченото му ИПДПОЗЛ № Р-22002221002744-040-001/11.06.2021 г., ревизираното дружество е представило писмено становище от Т. Й. С. в качеството ѝ на управител и представляващ ревизираното дружество, съгласно което за периода на 2013 г. не разполага с архив на счетоводни записи, тъй като тази информация е останала при предишния счетоводител. Декларирано е, че счетоводната отчетност на дружеството от м.Август 2015 г. се осъществява от счетоводна кантора „Глобал Консултант“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] чрез Р. А., а за данъчен период 2013 г. – от В. Д..

Във връзка с дадените задължителни указания с Решение № 563/09.04.2021 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП [населено място] на В. Д. е връчено ИПДПОТЛ № Р-2200222100274-041-001/03.11.2021 г., с което е изисквана информация съхранява ли търговска и счетоводна документация на „Инженерконсулт“ ООД за периода 01.01.2013 г. – 31.08.2015 г. С придружително писмо вх. № П-22002221002744-П73-002/03.11.2021 г. от страна на В. Д. е посочено, че не разполага с никаква документация относно дейността на ревизираното дружество. Нито в хода на ревизията, нито в хода на административното оспорване не са представени счетоводни хронологии, оборотни ведомости, главни книги на сметки, счетоводни записи в сметки групи 20, 30, 40, 50, 60, 70 за 2013 г.

Във връзка с установената липса на предоставени хронологични счетоводни записвания по сметки, банкови и касови документи за 2013 година, в хода на ревизията е изготвено и връчено на 09.11.2021 г. Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. с установени обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, с което ревизирания субект е уведомен, че основата за облагане с корпоративен данък за 2013 г. ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. След връчване на Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. от страна на ревизираното лице не са предоставени счетоводни документи по отношение на 2013 г., както и декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за същия данъчен период.

С Протокол № Р-22002221002744-П73-003/17.11.2021 г. в хода на ревизията са присъединени следните налични документи от данъчното досие на „Инженерконсулт“ ООД: Оборотна ведомост за 2013 г.; С. за 2013 г.; Отделни фактури за продажби на ревизираното лице за 2013 г.: № 2...402/30.12.2013 г., № 2...401/14.08.2013 г., № 2...400/29.05.2013 г., № 2...399/28.05.2013 г., № 2...398/07.05.2013 г., № 2...397/18.04.2013 г.

Извършен е обстоен анализ на всички факти и обстоятелства по чл. 122 от ДОПК и въз основа на това от страна на ревизиращите органи е извършено увеличаване на финансовия резултат на ревизираното дружество със сумата в размер на 73 464.33 лв. и не са признати разходи в посока намаление на счетоводния финансов резултат в размер на 352 201.18 лв. и в тази връзка е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 429 413.13 лв. След така извършеното преобразуване от страна на приходната администрация е определен дължим корпоративен данък за 2013 г. в размер на **42 941.31 лв.** при деклариран от ревизирания субект данък в размер на 370.64 лв., и определени лихви забава в размер на **34 527.78 лв.**

2. Данъчен период 01.01.2014 г. – 31.01.2014 г.: В хода на ревизията е установено, че за данъчен период 2014 г. от страна на ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2210И0210946/30.03.2015 г. със счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 5 065,03 лв. и формиран данъчен финансов резултат /печалба/ на същата стойност и деклариран корпоративен данък 506.50 лв.

От страна на ревизираното дружество за този данъчен период в хода на ревизията не са представени хронологични счетоводни записи, главна книга на сметки, оборотни ведомости, банкови и касови документи, касаещи стопанските операции от предмета на дейност на дружеството за 2014 година. По връченото му ИПДПОЗЛ № Р-22002221002744-040-001/11.06.2021 г., ревизираното дружество е представило писмено становище от Т. Й. С. в качеството ѝ на управител и представляващ ревизираното дружество, съгласно което за периода на 2014 г. не разполага с архив на счетоводни записи, тъй като тази информация е останала при предишния счетоводител. Декларирано е, че счетоводната отчетност на дружеството от м.Август 2015 г. се осъществява от счетоводна кантора „Глобал Консултант“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] чрез Р. А., а за данъчен период 2014 г. – от В. Д..

Във връзка с дадените задължителни указания с Решение № 563/09.04.2021 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП [населено място] на В. Д. е връчено ИПДПОТЛ № Р-2200222100274-041-001/03.11.2021 г., с което е изискана информация съхранява ли търговска и счетоводна документация на „Инженерконсулт“ ООД за периода 01.01.2014 г. – 31.08.2014 г. С придружително писмо вх. № П-22002221002744-П73-002/03.11.2021 г. от страна на В. Д. е посочено, че не разполага с никаква документация относно дейността на ревизираното дружество. Нито в хода на ревизията, нито в хода на административното оспорване не са представени счетоводни хронологии, оборотни ведомости, главни книги на сметки, счетоводни записи в сметки групи 20, 30, 40, 50, 60, 70 за 2014 г.

Във връзка с установената липса на предоставени хронологични счетоводни записвания по сметки, банкови и касови документи за 2014 година, в хода на ревизията е изготвено и връчено на 09.11.2021 г. Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. с установени обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, с което ревизирания субект е уведомен, че основата за облагане с корпоративен данък за 2014 г. ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. След връчване на Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. от страна на ревизираното лице не са предоставени счетоводни документи по отношение на 2013 г., както и декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за същия данъчен период.

С Протокол № Р-22002221002744-П73-003/17.11.2021 г. в хода на ревизията са присъединени следните налични документи от данъчното досие на „Инженерконсулт“ ООД: Оборотна ведомост за 2014 г.; С. за 2014 г.; Аналитична хронология на сметка 303 „Готова продукция“ за 2014 г.; Фактури за продажби на дружеството за 2014 г.: № 2...403/31.01.2014 г., издадена на „Екоинженеринг Прогрес“ ЕООД на стойност 7 500.00 лв. и ДДС 1 500.00 лв. с предмет: плащане по договор; № 2...404/30.04.2014 г., издадена на В. Й. Атрил на стойност 10 000,00 лв. и ДДС 2 000.00 лв. с предмет: аванс по договор за ап. 4, мазе 4 и ПМ 3; № 2...405/29.05.2014 г. на стойност 2 933,74 лв. и ДДС 586.75 лв., издадена на „Бюти Авеню“ ООД с предмет по договор за наем на офис на [улица], № 5; № 2...406/30.05.2014 г., издадена на В. Й. Атрил на стойност 16 750,00 лв. и ДДС 3 350.00 лв. с предмет: аванс по договор за ап. 4, мазе 4 и ПМ 3; № 2...407/01.08.2014 г. на стойност 2 933.74 лв. и ДДС 586.75 лв., издадена на „Бюти Авеню“ ООД с предмет по договор за наем на офис на [улица], № 5; № 2...408/15.08.2014 г. на стойност 75 277.50 лв. и ДДС 15 055.50 лв., издадена на „Хувъркрафт“ ЕООД с предмет: авансово плащане по НА № 155/12.08.2014 г.; № 2...410/10.09.2014 г. на стойност 2 933.74 лв. и ДДС 586.75 лв., издадена на „Бюти Авеню“ ООД, с предмет по договор за наем на офис на [улица],

№ 5; № 2...411/18.09.2014 г. на стойност 8 333.33 лв. и ДДС 1 666.67 лв. с предмет: довършителни СМР с получател „По Сървис“ ЕООД; № 2...415/26.09.2014 г. на стойност 7 965.00 лв. и ДДС 1 593.00 лв. с предмет: по договор за наем на офис 5, бл. 52 с получател „По Сървис“ ЕООД.

Извършен е обстоен анализ на всички факти и обстоятелства по чл. 122 от ДОПК и въз основа на това от страна на ревизиращите органи е извършено увеличаване на финансовия резултат на ревизираното дружество със сумата в размер на 1 072 206.67 лв. и не са признати разходи в посока намаление на счетоводния финансов резултат в размер на 188 280.87 лв. и в тази връзка е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 1 059 552.59 лв. След така извършеното преобразуване от страна на приходната администрация е определен дължим корпоративен данък за 2014 г. в размер на **105 955.26 лв.** при деклариран от ревизирания субект данък в размер на 506.50 лв., и определени лихви забава в размер на **74 428.52 лв.**

3. Данъчен период 01.01.2015 г. – 31.01.2015 г.: В хода на ревизията е установено, че за данъчен период 2015 г. от страна на ревизираното лице е подадена нулева ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 224351600212270/ 23.03.2016 г., с деклариран корпоративен данък 0.00 лв. и декларирана данъчна печалба в размер на 5 065.03 лв.

В хода на ревизията е установено, че за отчетната 2015 г. от страна на „Инженерконсулт“ ООД е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО обр. 1010а, съгласно която същото не е извършвало дейност. Установено е, че същевременно в Търговски регистър от страна на ревизирания субект е публикуван ГФО за 2015 г. с посочени приходи на стойност 73 хил. лв., разходи 68 хил. лв. и печалба – 4 хил. лв. В тази връзка от страна на ревизиращите органи е направен извод, че липсата на декларирани приходи от дейност с подадена ГДД по чл. 92/ЗКПО за 2015 година е обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, поради което на ревизираното дружество е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. с установени обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, с което ревизирания субект е уведомен, че основата за облагане с корпоративен данък за 2014 г. ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Извършен е обстоен анализ на всички факти и обстоятелства по чл. 122 от ДОПК и въз основа на това от страна на ревизиращите органи е извършено увеличаване на финансовия резултат на ревизираното дружество със сумата в размер на 584 970.95 лв. и не е признато намаление в размер на 14 800.61 лв., и след извършено увеличение на разходите за периода със сумата в размер на 17 599.83 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 516 813.27 лв. След извършеното преобразуване е определен дължим корпоративен данък за 2015 г. в размер на **51 681.33 лв.** при деклариран от „Инженерконсулт“ ООД данък в размер на 0.00 лв. и са определени лихви за забава в размер на **31 041.40 лв.**

4. Данъчен период 01.01.2016 г. – 31.01.2016 г.: В хода на ревизията е установено, че за данъчен период 2016 г. от страна на ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2210И0388453/31.03.2017 г. с деклариран счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 6 797.99 лв. и формиран данъчен финансов резултат в същата стойност и деклариран корпоративен данък – 679.80 лв. Установено е, че е внесен корпоративен данък в размер на 170.24 лв. на 19.05.2017 г., като остатъкът от 509.56 лв. не е внесен по сметка на бюджета.

В хода на ревизията е установено, че за отчетната 2016 г. от страна на „Инженерконсулт“ ООД е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210И0388453/31.03.2017 г. с деклариран приходи от дейност в размер на 218 280.64 лв. и разходи 211 482.65 лв. Констатирано е, че в ОПР за 2016 г. от дружеството са отразени приходи в размер на 437 хил.лв., както следва: приходи от услуги в размер на 10 хил. лв. и други приходи в размер на 427 хил. лв.

От представена годишна оборотна ведомост за 2016 г. са осчетоводени приходи в общ размер на 436 98.80 лв., в т.ч.: в Счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги – наеми, други строителни работи“ в размер на 10 050.00 лв.; в Счетоводна сметка 709 – „Приходи от други продажби“ в размер на 426 932.0 лв. – приходи от продажби на недвижими имоти: 120 000.00 лв. – приход от продажба на офис 3 и офис 4 ведно с надземни ПМ № 16 и № 16, вх. Б, бл. 52 с купувач Е. М. Ц. по НА № 113/02.09.2016 г.; 195 583,00 лв. – приход от продажба на ап. 1 с мазе 2, ет. 1, бл. 53 и ПМ 9 с площ 33,28 кв. м. съгласно НА № 140/01.03.2016 г. с купувач „Антонов клима“ ЕООД; 111 349.80 лв. – приход от продажба на офис 12 и склад, вх. Г, бл. 52 по НА № 188/28.12.2016 г. с купувач „Хувъркрафт“ ЕООД.

Установено е още, че за 2016 г. от страна на „Инженерконсулт“ ООД нито в неговото счетоводство, нито в ГФО за 2016 г. е деклариран приход в размер на 2016 г. в размер на 205 000.00 лв. от продажба на офис 1 и склад от бл. 53 на[жк]съгласно НА № 5/29.06.2016 г. с купувач К. К. В., както и приход от продажба на ПМ 6 с площ 33,28 кв. м. в бл. 53 – 833,33 лв. с купувач М. М. Р.

Във връзка с установеното обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК на ревизирия субект е ревизията е изготвено и връчено на 09.11.2021 г. Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. с установени обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, с което ревизирия субект е уведомен, че основата за облагане с корпоративен данък за 2013 г. ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Извършен е обстоен анализ на всички факти и обстоятелства по чл. 122 от ДОПК и въз основа на това от страна на ревизиращите органи е извършено увеличаване на финансовия резултат на ревизираното дружество със сумата в размер на 436 092.79 лв. и не е признато намаление в размер на 1 166.88 лв., и след извършено увеличение на разходите за периода със сумата в размер на 355 641.45 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 86 082.45 лв. След преобразуване е определен дължим корпоративен данък за 2016 г. в размер на **8 608.25 лв.** при деклариран от лицето данък в размер на 679.80 лв. и са определени лихви за забава в размер на **4 214.63 лв.**

5. Данъчен период 01.01.2017 г. – 31.01.2017 г.: В хода на ревизията е установено, че за данъчен период 2017 г. от страна на ревизираното лице е подадена ГДД № 2210И0497395/29.03.2018 г. със счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 5 804.16 лв. и формиран данъчен финансов резултат в същата стойност, с деклариран корпоративен данък – 580.42 лв.

Установено е, че от страна на ревизираното лице с подадената ГДД са с деклариран приходи от дейност в размер на 686 860.00 лв. и разходи 681 055.84 лв., както и че в ОПР за 2017 г. от дружеството са отразени приходи в размер на 687 хил.лв., както следва: приходи от услуги в размер на 57 хил. лв. и приходи от продажба на готова продукция в размер на 630 хил. лв. От представената годишна оборотна ведомост за

2017 г. са установени осчетоводени приходи в общ размер на 686 860.00 лв., в т.ч.: съгласно Счетоводна сметка 702 – „Приходи от продажба на стоки" в размер на 11 960.00 лв.; съгласно Счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги" в размер на 44 900.00 лв. и съгласно Счетоводна сметка 709 „Приходи от други продажби" в размер на 630 000.00 лв. – приходи от продажби на недвижими имоти.

Констатирано е, че от страна на ревизирувания субект за 2017 г. не е декларирано нито в счетоводството му, нито в ГФО за 2017 г. приход в размер на 205 000.00 лв. съгласно Нотариален акт № 23 от 26.05.2017 г. за покупко-продажба на апартамент № 2 с площ 178,92 кв. м. и мазе 2 – бл. 52 от жилищна група „Ю. парк" с купувач П. И. П., както и приход в размер 35 000,00 лв. от продажба на същото лице на ПМ № 10 от „Жилищна сграда № 1 с офиси и аптека с кота корниз +10,00 метра" – жилищна група „Ю. парк", [жилищен адрес] за което е съставен Нотариален акт № 24 от 26.05.2017 г. Установено е, че не е осчетоводен от негова страна и приход от 9 600.00 лв., свързан с Нотариален акт № 56 от 12.12.2017 г. за покупко-продажба на паркомясто № 8 с площ 25,88 кв. м., бл.52 с продавач „Инженерконсулт" ООД и купувач „Софпроп" ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Във връзка с установеното обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК на ревизирувания субект е ревизията е изготвено и връчено на 09.11.2021 г. Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г. с установени обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, с което ревизирувания субект е уведомен, че основата за облагане с корпоративен данък за 2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Извършен е обстоен анализ на всички факти и обстоятелства по чл. 122 от ДОПК и въз основа на това от страна на ревизиращите органи е извършено увеличаване на финансовия резултат на ревизираното дружество със сумата в размер на 247 076.00 лв. и не е признато намаление в размер на 307 408.85 лв., както и след извършеното увеличение на разходите за периода със сума в размер на 137 282.21 лв. След извършеното преобразуване е определен дължим корпоративен данък за 2017 г. в размер на **42 300.68 лв.** при деклариран от ревизираното лице данък в размер на 580.42 лв. и са определени лихви за забава в размер на **16 827.62 лв.**

Или общ размер на задълженията за корпоративен данък за данъчен период 2013 г. – 2017 г. – 249 349.47 лв.

Общият размер на определените с РА допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 249 349,47 лв. произтичат от:

1.1. Преобразуване на финансовите резултати на дружеството за ревизираните данъчни периоди в посока увеличение със сума общо в размер на 1 774 031.25 лв., представляваща неотчетените приходи от продажби и апорти на недвижими имоти в жилищна група Ю. парк, бл. 52 и бл. 53:

В хода на ревизията е установено, че от страна на „Инженерконсулт" ООД не са осчетоводявани част от извършените от него продажби, не е деклариран приход от същите в подадените ГДД по чл. 92 от ЗКПО и в изготвените ГФО за данъчните периоди. Установените като укрити продажби са подробно описани в констативната част на РД, касаеща доставките по ЗДДС, като от страна на ревизиращите органи е извършен анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, включително и нотариалните актове, представени от Агенция по вписванията. Въз основа на това от страна на ревизиращите органи е извършено преобразуване финансовите резултати на лицето в посока увеличение, както следва:

а/ за 2013 г. със сума в размер на 73 464.33 лв. /във връзка с неотчетен приход от продажбата на недвижими имот на Р. С. Н./;

б/ за 2014 г. със сума в размер на 267 249.67 лв. /във връзка с неотчетен приход от продажбата на недвижими имоти на М. М. Р. и В. Й. Атрил/;

в/ за 2015 г. със сума в размер на 442 369.62 лв. /във връзка с неотчетен приход от продажбата на недвижими имот на „Абела Инвест 2015“ ЕООД/;

г/ за 2016 г. със сума в размер на 436 092.79 лв. /във връзка с неотчетен приход от продажбата на недвижим имот на К. К. Б.; на М. М. Р. и частично на „Хувъркрафт“ ЕООД – и относно последното дружество са изложени мотиви, че приходи в размер на 11 666.67 лв. по следните фактури: № [ЕГН]/27.02.2015 г.; № 455/10.12.2015 г. и № [ЕГН]/09.03.2015 г., представляващи авансово платени суми от клиента е следвало да намерят отражение в счетоводния финансов резултат на лицето за 2016 г., а не на 2015 г. С оглед изложеното С. на лицето за 2015 г. е преобразуван в посока намаление със сумата в размер на 11 666.67 лв., респективно е преобразуван в посока увеличение със същата сума през 2016 г. и за 2017 г. със сума в размер на 247 076.00 лв. /във връзка с неотчетен приход от продажбата на недвижим имот на П. И. П. и на „Софпроп“ ЕООД/.

Едновременно с това в хода на ревизията е установено, че през 2013 г. и 2014 г. от страна на ревизираното лице са направени непарични вноски в капитала на други дружества - „Инженерконсулт 2015“ ЕООД; „Нелсън Холдингс“ ЕООД и „Салба Пропъртис“ ЕООД /тези апорти на недвижими имоти са подробно описани в констативната част на РД/. След извършен анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства е установено, че от ревизирания субект през 2014 г. не е отчетен приход от апорта на недвижими имоти в капитала на „Салба Пропъртис“ ЕООД в размер на 523 957.00 лв. Така от органите по приходите е установено, че през 2014 г. от страна на ревизираното лице е направен непарична вноска в капитала на „Салба Пропъртис“ ЕООД, представляваща aport на следните собствени имоти: апартамент № 5 и № 6, мазе № 5 и № 6, паркоместа № 1, № 2, № 7 и № 8, находящи се в Жилищна група „Ю. парк“. Стойността на същите имоти, съгласно изготвената експертна оценка от независим оценител при Агенция по вписванията към датата на алортирането е установено, че е в размер на 741 000.00 лв., а балансовата стойност на активите, съгласно аналитична справка на Счетоводна сметка 303 „Готова продукция“ за 2014 г. е в размер на 217 043.00 лв. В тази връзка от страна на органите по приходите е прието, че е налице приход от апорта на имотите в размер на 523 957.00 лв., който обаче не е осчетоводен съгласно изискванията на счетоводното законодателство /СС 16/. Този извод е направен след обстоен анализ на счетоводна сметка 303 „Продукция“ и Счетоводна сметка 709 „Други приходи“. Въз основа на установеното с гореупоменатата сума е извършено и преобразуване в посока увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2014 г.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22002221002744-091-001/02.03.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], пред директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място].

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е частично потвърден като правилен и законосъобразен относно преобразуване на финансовия счетоводен резултат по чл. 78 от ЗКПО с установените по-горе суми. Единствено по отношение на продажбата на недвижим имот на П. П., съгласно НА № 23/26.05.2017 г. административният орган е приел, че не следва да бъде

прието, че доходът представлява приход за дружеството. Извод, подкрепен от установеното, че като продавач в нотариалния акт е посочено дружеството „Инженерконсулт 2013“ ЕООД, а не ревизираното дружество. В тази връзка е прието, че сумата в размер на 205 000.00 лв. не представлява приход за ревизираното дружество и с него не е следвало да бъде преобразуван С. на лицето за съответния данъчен период.

1.2. Увеличение на декларираните финансови резултати за 2013 г. и 2014 г. на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО със сума в размер на 12 091.09 лв.:

Във връзка с направените констатации в частта по ЗДДС, относно ползваното право на приспадане на данъчен кредит за покупката на гориво, резервни части за автомобили и ремонт на автомобили и липсата на ангажирани доказателства от страна на ревизираното лице за какво са използвани процесиите МПС, от кого са управлявани същите, липсата на пътни книжки и други документи, установяващи разходването на гориво, от страна ревизиращите органи е прието, че в случая са налице основания за преобразуване на счетоводните финансови резултати на дружеството по реда на чл. 26, т. 1 от ЗКПО. И в тази връзка с оглед установеното счетоводният финансов резултат на ревизираното дружество за 2013 г. е увеличен с отчетените разходи в размер на 3 281.08 лв. /подробно описани по фактури, стойност и доставчик на стр. 70 от РД/ и за 2014 г. с отчетените разходи в размер на 8 810.01 лв. / подробно описани по фактури, стойност и доставчик на стр. 70-72 от РД/.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

1.3. Преобразуване на финансовите резултати на дружеството за ревизираните данъчни периоди от 2013 г. до 2017 г. по реда на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 85 623.33 лв.:

В хода на ревизията е установено, че от страна на ревизираното дружество е извършено преобразуване на счетоводните му финансови резултати по реда на чл. 54 от ЗКПО с начислените за ревизираните данъчни периоди разходи за амортизации на дълготрайни материални активи. Отделно от страна на ревизиращите органи е установено, че част от процесните разходи са отчетени в нарушение на данъчното законодателство, а именно:

а/ разходи за амортизации на МПС в размер на 82 511.65 лв., отчетени през 2013 г. /в размер на 39 605.52 лв./, 2014 г. /в размер на 39 605.52 лв./ и 2015 г. /в размер на 3 300.61 лв./ - за същите са изложени мотиви, че липсва законово основание за начисляване на данъчни амортизации, тъй като от страна на ревизираното лице не са ангажирани доказателства във връзка с използването на МПС в икономическата дейност на „Инженерконсулт“ ООД;

б/ разходи за амортизации на собствени офиси в размер на 3 111.68 лв. /отчетени през 2015 г. /; в размер на 777,92 лв. / 2016 г./; в размер на 1 166.88 лв./ и 2017 г. /в размер на 1 166.88 лв./. Констатирано е, че на 01.04.2015 г. от страна на ревизираното дружество е извършена продажба на собствен офис, находящ се в [населено място]. [улица]. Установено е, че този актив е бил отразен в Счетоводна сметка 203 „Сгради“ на оборотната ведомост на стойност в размер на 29 171.39 лв. и до продажбата му през 2015 г. е бил отдаван под наем на „Бюти Авеню“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. От органите по приходите е констатирано още, че при продажбата на този актив, същият не е отписан от ДАП и за него не са начислявани амортизации за цялата 2015 г. в общ размер на 1 166.88 лв. Въз основа на това и съобразяване действието на СС4 от страна на

приходната администрация е прието, че амортизации в размер на 777.92 лв. за 2015 г., в размер на 1 166.88 лв. за 2016 г. и в размер на 1 166,88 лв. за 2017 г. са отчетени в нарушение на изискванията за амортизиране на ДМА. Отделно е посочено, че от 01.04.2015 г. процесният актив е изваден от употреба и амортизациите е следвало да бъдат преустановени.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

1.4. Преобразуване на финансовите резултати на дружеството за 2014 г., 2015 г. и 2016 г. със суми общо в размер на 965 352.77 лв.:

От страна на приходната администрация в хода на ревизията е извършен анализ счетоводните баланси на ревизираното лице. Констатирано е, че през 2014 г. и 2015 г. е налице увеличение на запасите от готова продукция, което увеличение не е намерило отражение в приходната част на ОПР за ревизираните данъчни периоди. С оглед установеното и с цел компенсиране на нереализирания еквивалент на извършените през годината разходи и във връзка с установяване на реалния финансов резултат за период С. на „Инженерконсулт“ ООД за 2014 г. и 2015 г. са преобразувани в посока увеличение със суми съответно в размер на 281 000.00 лв. и 99 620.79 лв. Паралелно с това от страна на органите по приходите е установено, че през 2014 г. съгласно данни в представения ОПР на ревизираното дружество е отчетено намаление на запасите от готова продукция и незавършено производство в размер на 122 000.00 лв. Въз основа на тези констатации от страна на ревизиращите органи е прието, че не е налице основание за признаване на процесното намаление, поради което и С. на дружеството да 2014 г. е преобразуван в посока намаление със сума в размер на 122 000.00 лв.

Същевременно е констатирано, че през 2016 г. е налице намаление на запасите от готова продукция спрямо началото на годината, което намаление е на стойност 462 731.98 лв. и е формирано в резултат от извършените от ревизирания субект продажби на самостоятелни обекти през периода. В тази връзка от ревизиращите органи е прието, че процесното намаление е следвало да бъде отразено в разходната част на ОПР за 2016 г., което обаче не е извършено от ревизираното лице. И въз основа на установеното и с извършеното намаление е увеличена стойността на отчетените разходи за периода.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

1.5. Преобразуване С. на дружеството за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. с балансовите стойности на продадените и апортирани активи:

В хода на ревизията е установено, че от страна на ревизираното лице не е отразена коректно балансовата стойност на част от продадените и апортираните през 2013 г., 2014 г. и 2015 г. активи. В тази връзка от страна на ревизиращите органи е посочено, че себестойността на апортираните през 2013 г. имоти в капитала на „Инженерконсулт 2015“ ЕООД и на „Нелсън Холдингс“ ЕООД е в размер общо на 92 685.42 лв., а не както е посочено от ревизираното лице в ОПР за периода в размер на 402 хил. лв. Относно 2014 г. е установено, че от ревизираното дружество е изписана стойност на продадените активи в размер на 14 000.00 лв., която стойност обаче не е призната от органите по приходите, защото е прието, че се касае за себестойност на продадена готова продукция, а не на себестойност на продадени стоки, ДМА или други. Относно 2015 г. от страна на ревизиращите органи е посочено, че през периода на от

страна на ревизираното лице не отразен както приход продажбата на собствен ДМА, нахоящ се в [населено място], [улица], така и балансовата стойност на излезлия от патримониума на предприятието актив в размер на 17 599.83 лв. Въз основа на установеното в хода на ревизията от страна на приходната администрация е извършена следната корекция по данъчни периоди: през 2013 г. е извършено намаление на стойността на декларираните от лицето разходи за периода в размер на 309 314.58 лв., представляващи разликата между декларираната в ОПР балансова стойност на апортираните имоти и установената в хода на ревизията такава /402 000.00 лв. - 92 685.42 лв./; през 2014 г. е извършено намаление на стойността на декларираните от лицето разходи за периода в размер на 14 000.00 лв.; през 2015 г. е извършено увеличение на стойността на декларираните от лицето разходи за периода в размер на 17 599.83 лв.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

1.6. Увеличение на декларираните финансови резултати за 2017 г. със сума общо в размер на 306 242,00 лв.:

В хода на ревизията е установено наличие на факти, даващи основание за допълнително преобразуване на декларираните от ревизираното лице финансов резултат за 2017 г. с отчетени разходи за СМР по Фактура № 1...584/28.12.2017 г., издадена от „Кошин“ ЕООД. От страна на ревизиращия екип е посочено, че спорната фактура на стойност 100 242.00 лв. без ДДС, документираща луксозно-довършителни работи не е отразена в дебита на сметка от група 70, съответно данъчната основа по същата не е увеличена със себестойността на готовата строителна продукция за периода. В подкрепа на така установеното е посочено и обстоятелството, че процесните СМР са извършени на обект, който е продаден през 2016 г. от ревизираното дружество. Установено е същото и по отношение на част от декларираните от лицето разходи за материали за периода. Така от страна на ревизиращите органи е посочено, че през 2017 г. от страна на ревизирувания субект е извършено осчетоводяване на разходи за материали в размер на 233 132.14 лв. Установено е, че от тях 206 000.00 лв. са относими към извършени луксозни довършителни работи на офиси и апартаменти, нахоящи се в Жилищна група „Ю. парк“ /офис 5, офис 6, офис 12, ап. 5, ап. 2, ап. 4, ап. 3, офис 1, офис 2/. От Аналитична справка на Счетоводна сметка 3031 „Готова продукция“ за 2017 г. е установено, че ревизираното лице е увеличило фактическата себестойност на посочените самостоятелни обекти със сумата на довършителните работи. С оглед на това от органите по приходите е прието, че след като процесните разходи не са включени в стойността на СМЗ, чиято фактическа себестойност следва да намери отражение в дебита на счетоводна сметка от група 70, то същите разходи за материали не следва да се имат предвид при ревизията. В тази връзка ревизиращите органи са извършили преобразуване на С. на ревизираното лице за периода в посока увеличение с непризнатите разходи за закупени СМР и материали в размер общо на 306 242.00 лв.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

1.7. Увеличение на декларираните финансови резултати за 2015 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и ч. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, със сума в размер на 11 500.00 лв.:

Едновременно с установеното за 2017 г. в т. 1.6 в хода на ревизията е констатирано, че през 2015 г. от страна на ревизираното лице са осчетоводени разходи за строителни материали в размер на 11 500.00 лв. по фактури, издадени от „Джинс Ритейл“ ЕООД. Във връзка с установеното в частта по ЗДДС е установено, че не е доказана реалността по доставката по Фактура № 212/22.12.2015 г., респективно не е налице документална обосновааност по смисъла на ЗКПО. Предвид установеното през 2017 г. ревизията е извършила преобразуване на счетоводния финансов резултат на ревизираното лице в посока увеличение със сумата в размер на 11 500.00 лв.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

1.8. Преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2015 г. в посока намаление със сума в размер на 21 666.67 лв., представляваща получени приходи във връзка с авансови плащания:

В хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите е установено, че през 2015 г. от страна на ревизираното лице е подадена нулева данъчна декларация по реда на чл. 92 от ЗКПО. В тази връзка от ревизиращите органи е направена съпоставка между осчетоводените приходи по оборотна ведомост /група 70 и Счетоводна сметка 412/ и тези отразени в отчетните регистри по ЗДДС в годишен размер, при която са констатирани следните разминавания: за 2015 г. в сметките от група 70 на оборотна ведомост са осчетоводени приходи в размер на 57 222.32 лв., докато в СД по ЗДДС на лицето за периода са отчетени приходи в размер на 64 647.21 лв. Едновременно с това е констатирано, че от лицето е подаден ГФО за периода с отразени приходи в размер на 73 хил. лв. След извършен анализ на събраните документи от страна на ревизиращите органи е посочено, че приходите на ревизираното лице за периода, съгласно издадени фактури следва да бъдат в размер на 42 980.54 лв., като от стойността на фактурите, отразени в отчетните регистри по ЗДДС на лицето за периода не са взети предвид стойностите на три фактури, издадени от „Инженерконсулт“ ООД на „Хувъркрафт“ ЕООД, за които както е установено, че приходът в размер на 21 666.67 лв. следва да бъде отчетен през 2016 г., а не през 2015 г.

С Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], РА е изцяло потвърден в тази му част като правилен и законосъобразен.

По делото е изслушано и прието заключение по съдебно компютърно-техническа експертиза/ л.340-368 от делото/, неоспорено от страните.Вещото лице след извършена проверка на документите по делото е дало отговор на поставените му въпроси.

В хода на настоящото съдебно производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства /л.144-152,л.159-186, л.199-230,л.248-311/.От ответника са представени също писмени доказателства / л.240 и Приложение № 3 по делото,л.373-375/.

Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1367/29.08.2022г. на директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за

разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, дори и да не са наведени доводи за неговата нищожност. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

В хода на настоящето съдебно производство се установи, че в случая ревизията се явява повторна в изпълнение на отменителното Решение № 563/09.04.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП [населено място], ЦУ на НАП, с което е бил отменен предходно съставения РА № Р-22221018006836-091-001/06.12.2019 г., издаден от Е. М. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и Р. Т. З., на длъжност Главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията.

В този смисъл следва да се има предвид, че при повторната ревизия не започва нова такава, а се възстановява висящността на производството по отменения РА. Аргумент в тази подкрепа може да бъде извлечен от нормата на чл. 155, ал. 6 от ДОПК, съгласно която производството по издаване на новия акт започва от първото незаконосъобразно действие, послужило за отмяната на акта. С оглед на това ревизионното производство започва от първата заповед за възлагане на ревизия като производството е висящо до влизане в сила на постановения РА. Втората заповед за възлагане на ревизия по чл. 155, ал. 6 от ДОПК не изменя обстоятелството, че производството е висящо.

От представената ревизионна преписка, включително и представената ревизионна преписка по първоначалната ревизия, Съдът установява следното:

Със ЗВР № Р-22221018006836-020-001/09.11.2018 г., издадена от Е. М. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията, оправомощена на основание Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г., издадена от Директор на ТД на НАП [населено място], е възложена ревизия на жалбоподателя „Инженерконсулт“ ООД за определяне на задължения за корпоративен данък и ДДС за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. /П..3, л.488-490/. Със ЗИЗВР № Р-22221018006836-020-002/05.04.2019 г., издадена от Е. М. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията, е определено ревизията да завърши до 07.05.2019 г. /П..3, л.491-493/. Със ЗИЗВР № Р-22221018006836-020-003/07.05.2019 г., издадена от Е. М. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията, е определено ревизията да завърши до 07.06.2019 г. /П..3, л.494-496/. Издаден е Ревизионен доклад № Р-22221018006836-092-001/18.09.2019 г., издаден от Р. Т. З., на длъжност Главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията и К. Е. С. – старши инспектор по приходите, връчен по електронен път на ревизираното лице. От страна на ревизирувания субект в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение /П..3/.

Издаден е РА № Р-22221018006836-091-001/06.12.2019 г. от Е. М. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил

ревизията и Р. Т. З., на длъжност Главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на ревизираното дружество /П.3, л.1-12/. РА № Р-22221018006836-091-001/06.12.2019 г. е оспорен по административен ред, като с Решение № 563/09.04.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП [населено място], ЦУ на НАП, е отменен и преписката е върната за възлагане на нова ревизия със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г., издадена от Директор на ТД на НАП [населено място] /служебно известна на съда/ на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 вр. чл. 119, ал. 2 от ДОПК, Е. М. С., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] е определена да изпълнява функциите на компетентен орган за възлагане на ревизия. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Според нормата на чл. 7, ал. 1, т. 3 от Закон за Националната агенция по приходите (ЗНАП), органи по приходите са директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори в НАП. Това е така, защото, безспорно в чл. 7, ал. 1, т. 3 от ЗНАП, като органи по приходите са определени началниците на отдели, каквато длъжност заемат издателите на ЗВР, ЗИЗВР. Предвид представените по делото заповеди, описани по-горе в настоящето съдебно решение /л.23-28 от делото/, следва изводът, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Предвид отразяванията в титулните им части относно авторството им, заповедите за възлагане на ревизия и за изменението на ЗВР, също са издадени от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Съставителите на РД и издателите на РА, ЗВР, ЗИЗВР са материално-компетентни, с оглед изискванията на чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 1, т. 2 и ал. 6 от ДОПК и цитираната заповед на директора на ТД на НАП – [населено място].

Съдът констатира, че Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕУУ, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство № Р-22221018006836-091-001/06.12.2019 г. спрямо „Инженерконсулт“ ООД. Видно от същите, включително от

поддържаните публични регистри на доставчиците на електронни услуги, както и от приетото и неоспорено по делото експертно заключение по делото се установява, че към датите на издаване на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, органите по приходите са разполагали с валиден КУКЕП. Същото се отнася и до издателите на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА в повторната ревизия спрямо „Инженерконсулт“ ООД, за които също са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронните документи /л.113-127, л.340-368/. Това от своя страна обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис. В тази връзка неоснователни и необосновани се явяват наведените в тази връзка от процесуалния представител на жалбоподателя доводи за нищожност.

В процедурата по извършване на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способы - чрез ИПДПОЗЛ, приобщени са по съответния ред, регламентиран в закона и доказателствата, събрани в хода на предходното ревизионно производство, мотивите изцяло са основани на преценката по реда на чл. 37, ал. 4 от ДОПК на събраните в хода на ревизията писмени доказателства за установени положителни факти. Видно от мотивите на издадените РА и РД, е изпълнено изискването по чл. 115, ал. 2 от ДОПК, ревизиращите органи да установят всички факти, от значение за резултатите от ревизията и непосредствено да се запознаят с всички доказателства.

Следва да се има предвид, че не е налице нищожност на оспорения ревизионен акт, поради това че всички документи в развилото се първоначално и повторно ревизионно производство са връчвани на официалния електронен адрес за кореспонденция на ревизираното дружество. Това обстоятелство действително не е нарушило по никакъв начин правото на защита на ревизираното лице, което още в хода на първоначалната ревизия е установено, че се намира в производство по несъстоятелност. Също така от съществено значение е, че от страна на назначения на дружеството-жалбоподател синдик са потвърдени всички извършени действия в ревизионното, административното и съдебно производство. В тази връзка неоснователни и необосновани се явяват наведените в тази връзка от процесуалния представител на жалбоподателя доводи за нищожност.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК. В тази връзка неоснователни се явяват доводите за нищожност на оспорения РА.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

I. В частта по ЗДДС:

РА е издаден след ревизионно производство, което се е развило по особените правила на чл. 122 от ДОПК и с оглед на това следва да се вземе предвид правилото, въведено в нормата на чл. 124, ал. 2 от същия кодекс: в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Това означава, че на ревизионния акт нормативно е придадена отнапред материална доказателствена сила

по отношение на обективизираните в него констатации за проявлението на конкретни факти и обстоятелства.

Предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ДОПК в случая са налице в процесния случай и са данни за укрита приходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност съобразно Закон за счетоводството; документите, необходими за установяване на основата на облагане с данъци липсват, и без съмнение са подкрепени от събраните в хода на ревизионното производство доказателства.

От една страна в хода на двете ревизионни производства от страна на ревизираното дружество не са представени изисканите му първични и вторични счетоводни документи и доказателства в пълен обем. В този случай безспорно са налице и двете предпоставки, визириани в нормата на чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ДОПК / налице са данни за укрита приходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност съобразно Закон за счетоводството; документите, необходими за установяване на основата на облагане с данъци липсват /, като размерът на данъчната основа правилно е определен съобразно чл. 122, ал. 2 от ДОПК, при спазване на производството по чл. 124 от ДОПК.

Органът по приходите е уведомил изрично ревизирувания данъчен субект, че ревизията му ще бъде извършена по реда на чл. 122 от ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по този ред. Нормата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК изисква, когато данъчният орган установи, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, той да уведоми данъчния субект, че ще определи данъчната основа по реда на чл. 122 и следващите, и да му определи срок за представяне на документи и за вземане на становище, който не може да бъде по-кратък от 14 дни. Тази процесуална норма е гаранция за правото на защита на данъчния субект, който от самото начало на данъчния процес следва да бъде наясно за начина на определяне на данъчната основа, за да може да вземе становище и да представи доказателства.

Следва да се има предвид, че в случая жалбоподателят е уведомен за наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ДОПК, а именно – налице са данни за укрита приходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност съобразно Закон за счетоводството; документите, необходими за установяване на основата на облагане с данъци липсват. На дружеството-жалбоподател е изготвено и връчено Уведомление по чл. 124 с изх. № с изх. № Р-22002221002744-113-001/03.11.2021 г., с което ревизираното дружество е уведомено, че основата за облагането му с корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. и за данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Уведомлението по чл. 124 от ДОПК е връчено на ревизираното лице по електронен път на декларирувания от неговия управител електронен адрес - [електронна поща] на 09.11.2021 г. /л.546-548,П..2/. Едновременно с това на ревизираното лице е предоставена възможност в 14-дневен срок да предостави доказателства и писмени обяснения. Както се установи от фактическата част на настоящия съдебен акт само част от изисканата счетоводна и търговска документация е представена от ревизираното дружество.

1. Относно доначислен ДДС за данъчни периоди 2013 г. – 2017 г. в размер на 170 777.03 лв. във връзка с установените разминавания между извършените вписвания, отбелязвани и заличавания на недвижими имоти по партидата на „Инженерконсулт“ ООД в Агенция по вписванията и тези отразени в подадените от дружеството СД по ЗДДС и на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС и

чл. 54 от ППЗДДС:

Съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на приходната администрация. Не е спорно между страните, че описаните продажби са извършени от ревизираното дружество на посочените за негови клиенти в констативната част на РД търговски дружества и физически лица, с изключение на продажбата, извършена на лицето П. П. и удостоверена с НА № 23/26.05.2017 г. В подкрепа на този извод са събраните и представени в хода на двете ревизионни производства доказателства – нотариални актове за собственост, включително и издадени за някои от продажбите фактури, респективно и осъществени в тази връзка плащания към ревизираното дружество. Не е спорно по делото и че част от осъществените през процесните данъчни периоди доставки действително не са отразени в счетоводните регистри на жалбоподателя, факт, който не беше оборен от жалбоподателя и в хода на съдебното производство. Безспорно е, че част от тях дори не са отразени и в счетоводството на ревизираното лице, респективно, че част от осъществените сделки с продажби не са отчетени, включително и получените от тях приходи. Тези факти и обстоятелства действително се подкрепят и от приобщените по делото с административната преписка документи, съдържащи данни по имотната партида на жалбоподателя в Агенция по вписвания, Имотен регистър – а, именно отразяване на сключените сделки по прехвърляне на недвижими имоти чрез покупко-продажба. В тази връзка, Съдът споделя изцяло изводите на приходната администрация за безспорно доказано обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – налице са данни за укрита приходи или доходи.

При анализ на установеното в хода на ревизията и представените по делото доказателства, включително и процесуалното поведение на жалбоподателя, Съдът счита, че безспорно от страна на ревизираното дружество не е водено редовно счетоводство, по делото не се представиха доказателства, които да оборят констатациите на приходните органи, че счетоводните записвания не отговарят на извършените стопански операции и че не са налице обстоятелства за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Правилно и законосъобразно от страна на приходните органи облагането е извършено по аналог, предвид че видно от ревизионната преписка за всички укрита доставки дължимият от жалбоподателя данък е изчислен върху стойността, договорена в приобщените по делото нотариални актове и то от самия жалбоподател.

Настоящата съдебна инстанция счита, че в РД е налице подробно изложение на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, и че с това са изпълнени законовите изисквания, визирани в разпоредбата на чл. 122, ал. 3 от ДОПК. При така установените факти и обстоятелства правилно и законосъобразно от страна на ревизиращите органи е определена и данъчната основа за облагане по реда на ЗДДС и ЗКПО за процесните ревизирани периоди от 2013 г. до 2017 г. Правилно въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства и документи и установени данни ревизията е проведена по особения ред, законово регламентиран в нормите на чл. 122 – чл. 124 от ДОПК.

От установеното, Съдът намира за правилни и законосъобразни действията на органите по определяне на размера на дължимия данък, съобразно нормата на чл. 122, ал. 1 от ДОПК. Видно от установеното във фактическата част в част I. ЗДДС, и по-конкретно т. 1, е че ревизиращите органи са съобразили изцяло своите действия по определяне на дължимия данък в нормите на чл. 122 и следващите от ДОПК и в съответствие със събраните и приобщени в хода на ревизията доказателства, изпълнили

са и задължителните указания на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], дадени с Решение № 563/09.04.2021 г. В тази връзка следва да се има предвид, че от страна на жалбоподателя нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство се ангажираха доказателства, които да оборят изводите на приходната администрация. Дори от страна на жалбоподателя бе отказано и допускането на съдебно-счетоводна експертиза, предвид, че Съдът не притежава специални знания и умения в областта на счетоводството. Следователно оспореният РА в тази му част е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. Ноември 2013 г.; м. Ю. 2014 г.; м. Август 2014 г.; м. Септември 2014 г.; м. Октомври 2014 г., м. Ноември 2014 г.; м. Юни 2016 г.; м. Ю. 2016 г.; м. Октомври 2016 г. и м. Декември 2016 г. както и частично за м. Май 2017 г. /в размер на 5 833.33 лв., касаещ покупката на паркомясто от П. П.. съгласно НА № 24/26.05.2017 г./.

2. Относно извършена корекция по чл. 79, ал. 1 или ал. 6, т. 1 от ЗДДС във връзка с установени освободени доставки от „Инженерконсулт“ ООД – доначислен данък за данъчен период м. Април 2015 г. и м. Октомври 2016 г. в общ размер на 50 575.40 лв.:

Съдът намира за правилни и законосъобразни констатациите на приходната администрация, поради следното:

Корекцията на ползван данъчен кредит за стоки и услуги е законово регламентирана в нормите на чл. 79, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС. Разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС /в приложимата редакция/ определя, че регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, кражба, установяване на загуба или на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Съгласно нормата на чл. 79, ал. 4 от ЗДДС, начисляването на данъка по ал. 1 - 3 се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размера на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и справка-декларацията за този данъчен период. В случай, че предметът на съответната доставка не е дълготраен актив по смисъла на ЗКПО, то дължимият данък е в размер на ползвания данъчен кредит. Но, ако предметът на доставката е дълготраен материален актив по смисъла на нормите на ЗКПО, то корекцията на ползвания данъчен кредит следва да бъде извършена на основание чл. 79, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, касаеща недвижими имоти. Разпоредбата на чл. 79, ал. 6, т. 1 от ЗДДС определя, че регистрирано лице, което е приспаднало данъчен кредит в резултат на извършена корекция по чл. 79а или 79б, но не е приспаднало данъчен кредит на основание чл. 70 при производството, придобиването или вноса на стоката, включително при придобиването или изграждането на недвижим имот, или при получаването на услуга, които са или биха били дълготрайни активи, когато извърши облагаема доставка на стоката или услугата, има право да приспадне неползван при придобиването данъчен кредит в размер, определен по следната формула: за недвижимите имоти - $ДК = НДДС \times 1/20 \times БГ$ или по т. 2 за всички останали стоки и услуги - $ДК = НДДС \times 1/5 \times БГ$.

В конкретния случай по делото се установи, че от страна на дружеството – жалбоподател през ревизираните данъчни периоди са осъществени продажби на негови собствени недвижими имоти една част, от които са заведени като готова продукция, а

друга част като актив в неговото счетоводство. Това обстоятелство не е спорно между страните по делото. Не е спорно и обстоятелството, че тези недвижими имоти са били третирани от дружеството-жалбоподател като „освободени доставки“ по смисъла на нормата на чл. 45, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, но при тяхното придобиване и изграждане от негова страна е упражнено пълно право на приспадане на данъчен кредит. Този факт се подкрепя от събраните в хода на проведената ревизия доказателства. Следва да се има предвид, че нито в хода на ревизията, нито в хода на административното, нито в хода на съдебното оспорване на процесния ревизионен акт от страна на жалбоподателя са представени доказателства, които да оборят по несъмнен начин изводите на приходната администрация. Правилно и законосъобразно в случая от страна на ревизиращите органи е прието, че корекцията на ползвания данъчен кредит попада в хипотезата на чл. 79, ал. 1, вр. ал. 6, т. 1 вр. чл. 45, ал. 1, т. 3 от ЗДДС и че в този случай за жалбоподателя е налице корекция на ползвания данъчен кредит. Съдът не споделя изложените в жалбата бланкетни възражения за неоснователност и необоснованост, както и че процесните задължения са установени в противоречие с материалния закон. При така установеното РА и в тази му част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

3. Отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Кошин“ ЕООД, „Джинс Ритейл“ ЕООД, „Унипайп“ ЕООД и „Снабтех“ ЕООД:

Правният спор се свежда до това налице ли са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет стоки и услуги. Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчиците по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който

претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

От представените по делото доказателства, се установи, че в процесния случай предмет на спорните фактури са доставки на СМР услуги /„Кошин“ ЕООД/, както и доставка на стоки – различни по вид строителни материали /„Джинс Ритейл“ ЕООД, „Унипайп“ ЕООД/ и различни „Снабтех“ ЕООД/. Към една част от представените по делото фактури са приложени приемо-предавателни протоколи ОБР. 19, договори за съответните услуги, включително и доказателства за разплащане в брой чрез издаден фискален бон, част от спорните фактури; извлечения от банкови сметки. В хода на извършените насрещни проверки на дружествата-доставчици на ревизираното лице само и единствено документи за спорните доставки са представени от „Кошин“ ЕООД, другите две дружества не са открити на посочените от тях адреси, отделно от това от страна на същите не са представени изискваните им документи във връзка с документираните доставки на стоки.

Настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставката по горепосочените фактури за правилни и законосъобразни, поради следното:

На първо място, липсва представена заявка за закупуване на съответните стоки, липсва търговска кореспонденция между ревизираното дружество и дружествата-доставчици – оферти, заявки, транспортни документи, с оглед обстоятелството, че за част от стоките е необходим транспорт. Представените договори за доставка на СМР услуги удостоверяват единствено възникнала облигационна връзка между страните, но не и реализация на договорените доставки на услуги. Липсват и не са представени доказателства за чия сметка е уговорена доставката на стоките, респективно услугите. В тази връзка липсват по делото не са представени доказателства по какъв начин е извършена доставката на стоките – липсват товарителници, стокови разписки или други транспортни документи. Независимо, че страните по доставките се намират в един район, с оглед адресите на дружествата – [населено място], се касае за голямо количество на процесните стоки, то логично е стоките, предмет на фактурите, да бъдат превозени от доставчиците до склада на ревизираното лице, като за предаването, превозването и получаването на стоките разпоредбите на ЗСч и нормативните актове по прилагането им изискват съставянето на счетоводни документи, удостоверяващи извършването на тези стопански операции. И след като в хода на ревизията и при обжалването на акта не са представени доказателства, удостоверяващи извършването на тези операции, е по-логично да се приеме, че те не са извършени, а не обратното.

В случая се касае за родово определени вещи и съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите собствеността върху същите се прехвърля с определянето им по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Предаването се осъществява чрез складова/стокова разписка за получаване

на стоки. Такъв вид стокова разписка се използва в търговските обекти на предприятието при получаване на стоки от други предприятия, както и за предаване на стоки от едно МОЛ на друго в същото предприятие. Издава се и се движи по реда за складовата разписка.

При реалното приемо-предаване на стоките, доставчикът издава стокова разписка, а купувачът – складова разписка. Стоковата разписка е основание за доставчика да издаде фактура, тъй като той се е задължил да предаде стоката, а складовата разписка документираща заскладяването на стоките при получателя, т.е. с нея се задължава материално-отговорното лице, получило стоките при купувача, което показва, че те реално са получени във фирмата и доставката не е фиктивна. Такива документи не са представени нито от ревизираното дружество, нито от дружествата-доставчици. Както се посочи по-горе, липсват доказателства, че действително транспортът на процесните стоки е бил за сметка на дружествата-доставчици. Не са представени и товарителници, в които да е посочен конкретен обект и негов адрес. В случая, предмет на фактуриране са родово определени вещи, за които Съдът намира, че липсват преки доказателства за предаването им между страните по издадените фактури или индивидуализирането им по друг уговорен начин. Отделно от това в хода на ревизията е установено, че дружествата-доставчици не притежават движими вещи, включително транспортни средства.

По отношение на представените протоколи обр. 19 и договори са СМР услуги следва да се има предвид, че същите са бланкетно съставени, същите са с положени подписи и печати, сключени от възложителя и изпълнителя на договорените дейности. Вярно е, че от страна на „Кошин“ ЕООД е представен и договор за наем на МПС от 01.10.2014 г., сключен между дружеството-доставчик и П. Х. М., но преценен същият в съвкупност с останалите доказателства по делото не доказва реалност на спорните фактури, с които са документирани доставки на СМР услуги.

Относно установеното в хода на ревизията, че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби на дружествата-доставчици, следва да се има предвид, че това само по себе си е изолирано доказателство и не обосновава реалността на разглежданите доставки на стоки и услуги. Предвид липсата на безспорно отчетен приход от доставчиците по спорните доставки, обстоятелство, преценено в съвкупност с останалите доказателства по делото не следва извод за доказана реалност на спорните доставки на стоки и услуги.

Следва да се има предвид, че, когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция. В случай, че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Законова дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Другият необходим елемент, според законовата дефиниция за доставка /по стария ЗДДС/, е същата да е извършена на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителният факт на доставката е установен. Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка

следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството (ЗСч.). По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

Наличието на издадени фактури, сключени договори, протоколи обр. 19, и частични доказателства за извършено разплащане по доставките, не е достатъчно за удостоверяване наличието на спорните доставки на стоки и услуги. Договорите могат да бъдат заместени само от фактурите, но това не значи, че те обективират реално извършени доставки, а само съвпадение на волеизявленията на страните в тях, че са съгласни да постигнат като резултат договореното между тях по доставките. В тази връзка нееднократно в свои решения ВАС, е имал повод да застъпи схващането, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. Докато при сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждане на договорения резултат, при доставката по смисъла, вложен от законодателя в ЗДДС - чл. 6, ал. 1, респ. чл. 9, ал.1 от ЗДДС не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - предаване на стоката или извършването на услугата. Това означава, че наличието само на договор, респ. на фактура, не може да породи правомерно упражняване право на данъчен кредит за получателя по доставките, ако той не установи, че издадените му фактури обективират реално осъществени доставки на стоки и/или услуги. За доказване на реалното изпълнение на доставките на стоки и/или услуги задължение е на получателя, за да може да упражни правомерно правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит да притежава доказателства за изпълнение на доставките. В този смисъл неоснователно е оплакването, че получателят е поставен в неравностойно положение. Този, който черпи права от доставката, а в случая това е получателят на стоките и услугите, следва да докаже наличието на всички положителни предпоставки на закона за да извърши законосъобразно приспадане на ДДС - чл. 6, ал.1, чл. 9, ал.1, чл. 25, ал.1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС.

Следва да се има предвид, че нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени част от спорните фактури, издадени от „Джинс Ритейл“ ЕООД, „Унипайп“ ЕООД и „Снабтех“ ЕООД, и не само това, но към тези фактури липсват и не са представени съпътстващи документи – приемо-предавателни протоколи, стокоски разписки, складови разписки, транспортни документи, договори за доставка, заявки, оферти и др.

Правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите и за липса на

реалност на доставки на СМР услуги, извършени от „Кошин“ ЕООД. Така представените протоколи обр. 19 към процесните фактури са бланкетно съставени, същите са с положени подписи и печати, с посочени имена, длъжности на лицата, които са приели, предали процесните услуги, и въпреки това не удостоверяват реалност на процесните доставки на СМР услуги. Липсва търговска кореспонденция между двете търговски дружества, оферти, заявки, респективно количествено-стойностна сметка към сключените договори, относно цените на материалите, представляващи част от изпълнението на документираните СМР услуги. Протоколите обр. 19, също не са годни доказателства, които удостоверяват реалното извършване на спорните услуги. Предвид спецификата на договорените дейности, следва приемането да се извърши от лица, притежаващи съответната компетентност, за което липсват представени доказателства както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство. Във връзка с дадените от Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] задължителни указания в хода на повторната ревизията от ревизираното дружество са изискани допълнителни доказателства и писмени обяснения във връзка със доставките на СМР услуги. Изискано е жалбоподателят да представи информация в кои обекти са вложени строителните материали, закупени от „Кошин“ ЕООД, респективно в кои обекти на ревизираното дружество са извършени фактурираните СМР услуги, включително и информация за начините на осчетоводяване на доставките. Безспорно от така представените писмени обяснения на ревизираното лице в хода на ревизията, не може да се установи по безспорен и категоричен начин на кои самостоятелни обекти са извършени твърдените луксозно – довършителни работи. В тази връзка правилно приходните органи са осъществили подробен анализ на всички нотариални актове и документи, касаещи продажбите на самостоятелни обекти от ревизираното дружество в бл. 52 и бл. 53 от Жилищна група „Ю. парк“, регистрирани по негова партида в Имотен регистър, Агенция по вписвания, включително и на взетите счетоводни записи от ревизираното дружество в Счетоводна сметка 3031 „Продукция“ на оборотната ведомост, касаеща съответния данъчен период. Правилно е прието в този случай, че осъществените довършителни работи, документиран с фактурите, издадени от „Кошин“ ЕООД и изписани като директен разход не се отнасят до самостоятелните обекти, индивидуализирани по вид, РЗП, чиято собственост съгласно представените по делото нотариални актове е прехвърлена от ревизираното дружество – строител на съответните купувачи като самостоятелни обекти от бл. 52 и бл. 53. Така установеното безспорно води до извод за липса на реалност на спорните доставки на СМР услуги.

Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство се представиха категорични доказателства във връзка със закупуване на вложените в обектите на ревизираното дружество строителни материали; търговска кореспонденция между ревизираното дружество и дружеството – доставчик; доказателства за транспорт на вложените строителни материали; заявки; оферти. В представените протоколи обр. 19 липсва посочен конкретен обект, в който са извършени документираните със спорните фактури СМР дейности. Тази информация макар и изискана от жалбоподателя не е представена нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство.

Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за произхода на стоките, предмет на останалите спорни фактури. Вярно е, че произходът на стоката не е елемент от фактическия състав на чл. 68 от ЗДДС, но несъмнено е свързан с наличието на реалност на доставките, с оглед обстоятелството,

че за да бъде налице доставка на стока е необходимо доставчикът да разполага с тази стока. Предвид липсата на такива, не може да се направи обоснован извод, че дружествата-доставчици са разполагали с процесните стоки, част от които се твърди като вложени в изпълнените СМР услуги. В тази връзка и Решение на съда на Европейския съюз от 18 юли 2013 г. по дело C-78/12, т. 38, в която изрично се посочва, че за преценката дали са налице предпоставките за правото на приспадане на данъчен кредит може да се вземат предвид данни относно доставки предхождащи или следващи разглежданите в основното производство. Относно доказване реалността на доставките следва да се съобрази и Определение на Съда на европейския съюз от 4 юли 2013 г. по дело C-572/11, съгласно което член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност. Запитващата юрисдикция е длъжна в съответствие с националните правила относно събирането на доказателства да извърши глобална преценка на всички факти и обстоятелства по спора, с който е сезирана, за да определи дали е такъв случаят на доставките, за които се отнасят разглежданите в главното производство фактури.

При съвкупната преценка на доказателствата, Съдът намира, че от същите не се удостоверява действителност на извършените доставки на стоки и услуги от страна на дружествата-доставчици. При това тезата на жалбоподателя, че наличието на документи като процесните фактури, договори, протоколи обр. 19, платежни нареждания по банков път, издадени фискални касови бонове и др., удостоверява реалността на процесните доставки е несъстоятелна и не се подкрепя от представените както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство доказателства.

При тези обстоятелства от представените доказателства за изпълнение на доставките не може да се направи извод, че те имат връзка с действително осъществени обективни факти и конкретно място на изпълнение на доставките. Поради това следва да бъдат приложени правните последици от обстоятелството, че фактурите и съпътстващите ги документи не съдържат данни за действително осъществена стопанска операция и не съставляват годни документи по смисъла на чл. 71, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, въз основа на които може да бъде упражнено правото на данъчен кредит. По изложените съображения, Съдът не споделя твърденията на жалбоподателя за доказани и действително осъществени доставки по спорните фактури – доколкото по принцип има посочен предмет. Това не съответства на цитираните изисквания за съдържанието на фактурите по правото на ЕС и националното право, предвид изискването, че фактурата следва да носи данни за осъществено данъчно събитие, които да могат да бъдат проверени, респективно да има връзка с други документи, в които се съдържат такива данни.

Следователно правилни са изводите на органите по приходите, че предметът на спорните доставки не е доказан от съпътстващите ги документи, а сами по себе си фактурите не доказват това. Фактурата като първичен счетоводен документ има за цел да отрази вече осъществили се факти в обективната действителност – обобщени чрез

понятията за стопанска операция по възприетата технология на ЗСч и за доставка на стоки по смисъла на ЗДДС. Възникналите факти преди издаването на една фактура следва да могат да бъдат доказани с предвидените в закона способи и по-конкретно доказателствени средства, които установяват относими обстоятелства към действителното осъществяване на доставка от съответния вид. В тази връзка следва да се има предвид, че е налице оспорване на процесните фактури и съпътстващите ги документи още в хода на ревизията. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите.

Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на Съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на стоките по фактурите не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато не докаже, че действително е получил насрещната престация по доставката или реалност на доставката. Това е така, тъй като е страна по двустранен договор за доставка и трябва да знае, всички обективни факти, свързани с осъществяване на доставката. Когато не установи такива факти, следователно не е участвал при осъществяване на доставката, а след като притежава фактура, която не е свързана с получена от него доставка по двустранен договор, то следва извод и знание за формално (документално) издаване на фактурата.

От постоянната съдебна практика на Съда на ЕС (например Решение от 14.12.2000 г. по дело *Emsland-Starke*, C-110/99, *Recueil*, стр. I-11569, т. 52 и 53, решение от 17.07.2014г., съединени дела *Angelo Torresi* (C-58/13) и *Pierfrancesco Torresi* (C-59/13), *ECLI:EU:C:2014:2088*, т. 42 – 46 и други) следва, че за да се установи наличието на злоупотреба с право по правото на Съюза, са необходими обективен и субективен елемент, които съответно изискват да бъде установено следното: А) обективният елемент на злоупотребата с право изисква от определена съвкупност от обективни обстоятелства да следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в правната уредба на Съюза условия, целта, преследвана от тази правна уредба, не е постигната. Б) субективният елемент на злоупотребата с право изисква да е налице намерението да се получи неправомерно предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване.

Когато не може да се направи извод, че се касае за действително осъществена доставка, такива данни могат да сочат на извод за привидно съглашение. Твърдението на ответника, че жалбоподателят като получател по процесните фактури е знаел, че участва в привидни сделки, е относимо към субективния елемент на злоупотребата с право. Знанието на страната, свързано с привидността на сделката, се свежда до два отделни елемента – възможност за знание и задължение за знание. Същите могат да бъдат сведени до изясняване на обстоятелството дали получателят е положил грижата на добрия търговец и дължимите в тази връзка усилия с оглед естеството на конкретната доставка, т.е. касае положителни действия. Така според практиката на Съда на ЕС: "Когато получателят по доставката, въпреки положените дължими усилия в рамките на разумното, не е знаел, че сделката е привидна, следва да се счита за добросъвестен, и

правото на приспадане не може да бъде отказано, дори и да са налице обстоятелства, които сочат на друго. Според Съда на ЕС, установяването на режим на обективна отговорност би надхвърлило необходимото за защита на държавното съкровище" (в този смисъл Решение от 11.05.2006 г. по дело Federation of Technological Industries и др., C-384/04, Recueil, стр. I-4191, т. 32 и Решение от 21.02.2008 г. по дело Netto Supermarkt, C-271/06, Сборник, стр. I-771, т. 23).

Следователно, установяването субективния елемент - получателят е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е привидна или злоупотреба с право се отнася до спазването на принципа за добросъвестност от получателя по доставката. Този принцип отразява дължимото поведение, произтичащо от общата забрана за злоупотреби и измами, както и от принципа, съгласно който никой не може да се ползва от правата, предоставени от правния ред на Съюза, с измамна цел или с цел злоупотреба и от принципа на защита на оправданите правни очаквания. За значението, което се отдава на добросъвестността на данъчнозадълженото лице, в контекста на правото на приспадане на ДДС, свидетелства съдебната практика на Съда на ЕС: изразена в решения Optigen и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, EU:C:2006:16, Kittel и Recolta Recycling, C-439/04 и C-440/04, EU:C:2006:446, Mahagibben и Dövid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, Tyth, C-324/11, EU:C:2012:549, както и определения Forwards V, C-563/11, EU:C:2013:125 и Jagiello, C-33/13, EU:C:2014:184, както и например: Търговците, които взимат всички мерки, които са необходими, за да гарантират, че техните сделки не са свързани с измама, независимо дали това е измамно избягване на ДДС или друга измама, трябва да могат да разчитат на законността на тези сделки, без риск да загубят правото на приспадане на ДДС (в този смисъл C-384/04 Federation of Technological Industries and Others [2006] ECR I-0000, § 33). Не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама (вж. в този смисъл Решение от 27.09.2007 г. по дело Teleos и др., C-409/04, Сборник, стр. I-7797, т. 65 и 68, Решение по дело Netto Supermarkt, т. 24 и Решение от 21 декември 2011 г. по дело Vlaamse Oliemaatschappij, C-499/10, т. 25).

Националната юрисдикция е задължена да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по това дело, за да определи дали данъчнозадълженото лице е действало добросъвестно и е взело всички мерки, които могат разумно да се изискват от него, за да се увери, че осъществяваната операция не го довежда до участие в данъчна измама. В хипотезата, при която тази юрисдикция стигне до извода, че с оглед на обективни данни е доказано, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че осъществяваната от него операция е била част от извършена от другата страна по доставката измама, и че не е взело всички зависещи от него разумни мерки за избягване на тази измама, ползването от правото на освобождаване от ДДС би могло да му бъде отказано (в този смисъл решение Mecsek-Gabona, EU:C:2012:547, т. 53 и 54). Грижата на добрия търговец представлява мярка за добросъвестно поведение на получателя по доставката по смисъла на чл. 302 ТЗ. Ако не е положена тази грижа, търговецът е недобросъвестен, в който случай при наличие на обстоятелства, сочещи на злоупотреба по правото на ЕС, следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит. Добросъвестността на търговеца, получател по доставката, не може да съставлява самостоятелно основание за признаване на правото на приспадане без да е доказано реалното получаване на стоките или услугите

по сделката. Това е така, тъй като без да получена доставката, не възниква право на приспадане на данъчен кредит. Добросъвестният търговец, ако действително е получил стоките или услугите, следва да разполага с доказателства за предаването стоките и приемането на услугите. С оглед на това, ако е положил дължимата грижа, следва да разполага с всички доказателства за осъщественото изпълнение по доставката, в противен случай следва да може да представи разумно обяснение защо не разполага с доказателства.

Тези факти са налице в процесния случай, тъй като жалбоподателят не представи относими доказателства за обстоятелства, които според естеството на спорните доставки, сочат изводи за изпълнението им. Съответно на това жалбоподателят не е положил дължимата грижа, а именно грижата на добрия търговец да води делата си по начин, който му позволява да докаже правата си съответно да бъде осъществен контрол от органите по приходите върху законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая от представените фактури и съпътстващите ги документи се установява само формално документиране на спорните доставки между ревизираното лице и сочените за негови доставчици дружества, но не и реалното осъществяване на тези доставки на стоки и услуги.

Правото на приспадане на ДДС е обусловено от изпълнението на определени изисквания или материални условия от формално естество. Във връзка с материалноправните предпоставки и изисквания, чл. 168, буква а) от Директива 2006/112 определя, че за да може съответното лице да се ползва от право на приспадане, е необходимо, от една страна, то да е „данъчнозадължено“ по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, за които иска да му се признае правото, впоследствие да бъдат използвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчнозадължено лице /в този смисъл решения от 6 септември 2012 г., Tyth, C-324/11, EU:C:2012:549, т. 26 и от 22 октомври 2015 г., PPUH Stehcemp, C-277/14, т. 28/. Държавите членки имат задължение, което произтича от член 4, параграф 3 ДЕС, от член 325 ДФЕС и от член 2, член 250, параграф 1 и член 273 от Директива 2006/112, да вземат всички законодателни и административни мерки, с които може да се гарантира събирането на целия дължим на тяхната територия ДДС и да се осъществява борбата с измамите (решение от 17 декември 2015 г., WebMindLicenses, C-419/14, т. 41).

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни. Неприложими в случая са мотивите, изложени в Определение на Съда на Европейския съюз от 23 ноември 2017 г., постановено по дело C-314/17, в които се посочва, че принципите на данъчен неутралитет и на ефективност на общата система на ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка да откаже на получател по доставка правото да приспадне платения за получената доставка ДДС, когато за една и съща доставка ДДС е събран, веднъж от доставчика, при положение, че същият го е посочил във фактурата, която е издал, и втори път, от получателя, в случай че националното законодателство не предвижда възможност за коригиране на ДДС при наличие на ревизионен акт.

4. Относно определени допълнителни задължения на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС в размер на 4 870.45 лв.:

Съдът намира и в тази част оспореният ревизионен акт за правилен и

законосъобразен, съображенията за това са следните:

В нормите на чл. 68 – 72 от ЗДДС са законово регламентирани условията, редът и ограниченията, отнасящи се до правото на приспадане на данъчен кредит. Разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС определя, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, то лицето има право да приспадне данъка за стоките и услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Изхождайки от цитираната законова разпоредба следва извод, че правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с извършване на последваща облагаема доставка с получените стоки и/или услуги. Ограниченията, отнасящи се до право на приспадане на данъчен кредит са законово уредени в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно тази норма, Правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато: 1. стоките или услугите са предназначени за извършване на освободени доставки по глава четвърта; 2. (доп. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето; 3. стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели; 4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил; 5. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали; 6. стоките са отнети в полза на държавата или сградата е разрушена като незаконно построена.

В процесния случай ревизиращите органи са приели, че случая попада в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, а именно, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 и 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Видно от установените по случая факти, подробно описани в част I ЗДДС, т. 4 от фактическата част на настоящия съдебен акт е, че не се доказва безспорно, че притежаваните от дружеството-жалбоподател моторни превозни средства са използвани за икономическата му дейност. Нито в хода на ревизията, нито в хода на административното и съдебното оспорване от страна на дружеството-жалбоподател са представени доказателства в тази насока и които да оборят изводите на ревизиращия екип. След извършен анализ на представените с ревизионната преписка документи се установи по делото, че от страна на ревизирувания субект е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по осъществени покупки на гориво, резервни части и лизингови вноски за МПС, за които както се установи по делото липсват и не са представени категорични доказателства, че са използвани в независимата икономическа дейност на лицето. Не са представени пътни книжки на тези МПС, пътни листове, както и други документи, касаещи използването им като служебни от дружеството автомобили. Предвид установеното, Съдът намира, че РА и в тази му част за законосъобразен и обоснован, а жалбата неоснователна и недоказана.

II. В частта по ЗКПО:

Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни и в частта по ЗКПО за ревизираните данъчни периода от 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г.,

01.01.2014 г. – 31.12.2014 г., 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г., 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. и 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г.

Правилно от страна на ревизиращите органи е извършено преобразуване на финансовите резултати на жалбоподателя за 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. със сума в общ размер на 1 774 031.25 лв., която както се установи по делото представлява неотчетените приходи от продажби и апорти на недвижими имоти в жилищна група „Ю. парк“, бл. 52 и [жилищен адрес] както и правилно РА е отменен с Решение № 1367/29.08.2022 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] относно продажбата на недвижим имот на П. П. съгласно НА № 23/26.05.2017 г. и не е прието, че този доход представлява приход за дружеството-жалбоподател /а, именно сумата от 205 000.00 лв./ и неправилно с него е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат на ревизираното лице.

Разпоредбите на ЗКПО определят именно кои счетоводни приходи и разходи се признават за данъчни цели. Разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО определя, че при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели. Тоест с тази законова норма е определена регулация със сумата на приходите и разходите, които следва да бъдат отчетени съгласно нормативен акт, но същите не са отчетени от конкретното данъчно задължено лице. Безспорно и за целите на данъчното облагане тази преценка се извършва с оглед изпълнението на дейността на конкретното търговско дружество, документалната обоснованост, респективно и от това в какви договорни отношения се намира това данъчно задължено лице.

Въз основа на установеното в частта по ЗДДС, Съдът намира, че действително в процесния случай и след анализ на представените по делото доказателства се касае за наличие на укрити приходи от продажба на собствени на ревизираното лице недвижими имоти през процесните данъчни периоди. От представените по делото доказателства от Агенция по вписванията, Имотен регистър се установява, че по имотната партия на жалбоподателя са удостоверени множество изповядани сделки, обективизиращи продажба на негови собствени недвижими имоти, за които обаче по делото липсват доказателства, че са отразени в счетоводството му. В тази връзка следва да се има предвид и установеното обстоятелство, че за част от процесните данъчни периоди от страна на жалбоподателя не е декларирана дейност, обстоятелство видно от подадените от него ГДД по чл. 92 от ЗКПО, нито пък от негова страна са отчетени приходи от процесните продажби. Следователно и при така извършения анализ, Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни, предвид че по делото безспорно се установи наличие на укрити от жалбоподателя приходи.

Правилно е извършено и увеличение на декларираните финансови резултати на дружеството-жалбоподател за 2013 г. и 2014 г. на основание нормата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО и във връзка с направените изводи в частта по ЗДДС относно непризнаване правото на приспадане на данъчен кредит за покупка на гориво, резервни части за автомобили и ремонт на автомобили и липсата на представени доказателства за какво, от кого и как са използвани процесните МПС на дружеството в независимата му

икономическа дейност. Разпоредбата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, определя, че не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи: 1. разходи, несвързани с дейността. В настоящия случай и видно от установеното в частта по ЗДДС действително по делото не се представиха доказателства, че спорните разходи са свързани с независимата икономическа дейност на ревизираното дружество, поради което правилно и законосъобразно е прието, че финансовите резултати на ревизирувания субект за 2013 г. и 2014 г. следва да бъдат увеличени. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя се ангажираха доказателства в подкрепа на неговата теза. В тази връзка РА и в тази му част следва да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Правилно на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО е извършено преобразуване на финансовите резултати на ревизираното лице със сумата в размер на 85 623.33 лв. Видно от фактичестката част и по-конкретно частта по ЗКПО, в хода на ревизията е установено, че ревизираното дружество е преобразувало счетоводните си финансови резултати по реда на чл. 54 от ЗКПО с начислените за ревизираните данъчни периоди разходи за амортизации на дълготрайни материални активи и че част от тези разходи са отчетени в нарушение на данъчното законодателство, за което са изложени съответните мотиви. Съдът споделя тези изводи на ревизиращите, тъй като нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното оспорване от страна на „Инженерконсулт“ ООД са представиха категорични доказателства, от които да следва извод, че спорните МПС са използвани в неговата независима икономическа дейност. Правилно е прието, че и разходите в размер на 3 111.68 лв. не се доказват, предвид че при продажбата на спорния актив не е отписан от ДАП, както и че за него са начислявани амортизации за цялата 2015 г. Правилно и въз основа на доказателствата е прието, че амортизациите за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. са отчетени в нарушение на законовите изисквания за амортизиране на ДМА. Правилно е прието, че въпросният актив е изваден от употреба от 01.04.2015 г., когато е извършена неговата продажба от страна на ревизираното лице.

Следва да се има предвид, че в тежест на ревизираното лице е да докаже, че разходите не са отчетени в нарушение на данъчните закони, респективно че са налице основания за признаване на данъчни амортизации. В тежест на данъчно задължените лица е да докажат, че счетоводно отразените разходи и признатите данъчни амортизации са свързани с предмета на дейност на дружеството, същите не са насочени към задоволяване на лични потребности на съдружници и свързани с тях лица. От тук следва извод, че в такъв вид данъчно производство в изключителна тежест на дружеството е да докаже чрез съответните документи, отразяващи факти и обстоятелства, че съответният актив по своето предназначение отговаря на законовите изисквания на различни закони и се използва за целите на дейността. Наред с това следва да се има предвид и, че когато в съответното предприятие бъде признат за амортизируем дълготраен материален актив, то започва да го амортизира, когато той е наличен за употреба, на мястото и в състоянието, необходими за експлоатацията му и по начин, предвиден от ръководството. Също така следва да се има предвид и че амортизирането на актива се преустановява на по-ранната от датата, на която съответният актив е класифициран като държан за продажба и датата, на която този актив е отписан. С оглед изложеното следва извод, че амортизацията не се преустановява, когато този актив не се използва или бъде изваден от активна употреба, освен ако не е изцяло амортизиран.

Разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО определя, че при определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава. Съгласно нормата на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО, счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации, независимо от това дали отчитането им води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

Изхождайки от законовата регламентация и от събраните по делото доказателства, Съдът намира за безспорно установено, че за част от амортизираните ДМА /МПС/ от страна на ревизираното лице не са представени доказателства въз основа, на които да се направи извод за използването им в независимата икономическа дейност на жалбоподателя, респективно такива, които да обосновават нуждата от тяхната експлоатация. Безспорно е, че активът, представляващ офис в [населено място], [улица] продаден на 01.04.2015 г. и правилно е прието от страна на ревизиращите органи, че именно от тази дата той не се намира в патримониума на дружеството-жалбоподател, т.е. не е негова собственост, поради което от негова страна не е следвало да бъдат начислявани разходи за амортизации. Следователно и с оглед установеното, Съдът намира за правилно извършеното преобразуване на финансовия резултат на жалбоподателя. В тази връзка законосъобразно от страна на приходната администрация не е признато извършеното от дружеството-жалбоподател намалени по реда на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО на счетоводния финансов резултат за процесните данъчни периоди с начислените данъчни амортизации описаните дълготрайни материални активи.

Правилни и законосъобразни са констатациите на приходната администрация относно извършеното преобразуване на финансовите резултати на „Инженерконсулт“ ООД за 2014 г., 2015 г. и 2016 г. със сумата в общ размер на 965 352.77 лв. С оглед на установеното от фактическа страна, следва да се има предвид, че съгласно разпоредите на чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗСч, финансовите отчети трябва представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал. Съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗСч, ясното и честното представяне изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложен в приложимите счетоводни стандарти. А, според ал. 3 на цитираната норма, съдържанието на финансовите отчети трябва да е ясно и разбираемо. Според нормата на чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч, позициите, които се представят във финансовите отчети, се признават и оценяват в съответствие с принципа на начисляване - предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването - ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят. Следователно чрез извършване на съпоставка на получените приходи и осъществените разходи се определя счетоводния финансов резултат от цялостната дейност на предприятието.

Паралелно с това съобразно Счетоводен стандарт 1 /СС1/ „Представяне на финансови отчети“, когато е налице изменението /увеличението и намалението/ на запасите от продукция и незавършено производство то трябва да бъде така отразено в

ОПР, че по този начин да се елиминира влиянието на дебитните обороти на разходните сметки, които са приключени със сметките, отчитащи продукцията и незавършеното производство, респективно са намерили отражение в разходната част на ОПР. Именно по този начин разходите от увеличение на запасите от продукцията и незавършеното производство действително не засягат финансовия резултат на дружеството. С оглед установеното и представено по делото с ревизионната преписка, Съдът намира за правилни и законосъобразни извършените от приходните органи преобразувания на финансовите счетоводни резултати на жалбоподателя за съответните данъчни периоди.

Правилно на основание чл. 66 от ЗКПО е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. с балансовите стойности на продадените и апортирани активи. Въз основа на установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира РА и в тази му част за правилен и законосъобразен, съображенията в тази насока са следните:

На първо място всички предприятия осъществяват своето счетоводство на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и счетоводни данни при спазване на нормите на ЗСЧ и счетоводните стандарти. Ноторно известно е, че счетоводните стандарти регламентират условията, при които се признават и отписват съответните активи, включително оценката при придобиване и методите за последваща оценка след първоначалното признаване.

В разпоредбата на чл. 66 от ЗКПО е регламентирано данъчното третиране при отписване на данъчно амортизируем актив. Съгласно цитираната разпоредба, когато активът се отписва от счетоводния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводната балансова стойност на актива и ал. 2 когато активът се отписва от данъчния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с данъчната стойност на актива.

Изхождайки от установеното по делото и цитираната законова регламентация следва, че за данъчни цели трябва да се извършат необходимите преобразувания на счетоводния финансов резултат, в случаите, когато същият е бил засегнат от отчитането на приход или разход, свързан със съответния данъчен амортизируем актив. В случая безспорно се установи, че ревизираното дружество е апортирало и продало активи, чиято балансова стойност не е коректно отразена или изобщо не е посочена в ОПР. Установява се от доказателствата по делото, че стойностите на активите са изведени от счетоводните регистри, и същите са приобщени в хода на първоначалната и повторната ревизия. В тази връзка неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че взетите от приходната администрация стойности не са верни. От негова страна нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства в подкрепа на неговите доводи, а именно нови счетоводни регистри или други доказателства в тази насока.

Правилно е извършено и увеличение на декларираните финансови резултати за 2017 г. със сумата в размер на 306 242.00 лв., отнасяща се до фактурите, издадени от „Кошин“ ЕООД, за които в частта по ЗДДС с установи, че не удостоверяват реално осъществени доставки на услуги по СМР, представляващи луксозно-довършителни работи на собствени на ревизираното лице самостоятелни обекти. Съображенията за нереалност на тези доставки на услуги са подробно изложени в частта по ЗДДС, поради което Съдът не следва да преповтаря същите.

Безспорно при спазване на изискванията на счетоводните изисквания приходите и разходите, които са свързани с една и съща сделка или друго събитие, следва да бъдат признати едновременно от дружеството за данъчните периоди, за които възникват. Тук, настоящият съдебен състав споделя изводите на приходните органи, че дори да се приеме, че действително са осъществени СМР на собствени на жалбоподателя обекти, то безспорно липсват доказателства за осъществени последващи доставки във връзка, с които да са отчетени приходи от ревизираното лице. Установи се по делото, че в хода на ревизията е констатирано, че част от тези обекти са продадени от дружеството-жалбоподател в предходни данъчни периоди и че към момента на извършване на предполагаемите СМР същите не са били негова собственост. От друга страна видно от доказателствата по делото е, че за процесните сгради, в които се намират обектите са издадени разрешения за ползване още през 2011 г. и 2014 г. Следователно правилно е прието от приходната администрация, че по начинът, по който ревизираното лице е извършило осчетоводяване на спорните разходи, то не би имало съпоставимост към момента на тяхното отчитане с получените от „Инженерконсулт“ ЕООД приходи и в конкретния случай ще е налице нарушение на един от основните счетоводни принципи. При така установеното РА и в тази част следва да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Правилно е извършено увеличение на декларираните финансови резултати за 2015 г. на основание чл. 26, т. 2 вр. чл. 10, ал. 1 вр. чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата в размер на 11 500.00 лв. и е извършено преобразуване на финансовия резултат на „Инженерконсулт“ ЕООД за 2015 г. в посока увеличение със сумата в размер на 21 666.67 лв., представляваща получени приходи във връзка с авансови плащания.

Сумата в размер на 11 500.00 лв. произтича от непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Джинс Ритейл“ ЕООД, за които както се установи в частта по ЗДДС, че не са доказва реалност и обоснованост. Нормата чл. 26, т. 2 от ЗКПО определя, че не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

Нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Изхождайки от нормативната уредба следва да се има предвид, че доказването на осчетоводените разходи във връзка с цитираната разпоредба от ЗКПО и ЗСч се осъществява освен наличие на издадени фактури, но и с придружаващи същите съпътстващи документи – търговска кореспонденция; договори; анекси; количествено-стойностни сметки; приемо – предавателни протоколи относно извършената дейност и/или доставена стока; доказателства за осъществен транспорт – товарителници, пътни листове; складови разписки и др. доказателства за използваните и вложени материали, респективно използвани ли са лица, притежаващи специални знания и умения /относно СМР дейности/. Такива доказателства липсват, и нещо повече, дори и представени същите са бланкетно съставени, с липсващи съществени реквизити, не са годни да обосноват реалност на спорните доставки.

Предвид, че първичните счетоводни документи не доказват по безспорен начин наличието на извършена сделка, то същите правилно е прието от страна на ревизиращите органи, че не са основание за отчетените от ревизираното лице разходи. Както се посочи в т. I ЗДДС, наличието на фактури само по себе си не е доказателство за

реалност на процесните доставки. Реално извършената доставка на стоки и/или услуга е от съществено значение, тъй като само по себе е предпоставка за признаване на разходи за дейността при получателя на съответните фактури. Безспорно по делото се установи, че процесните фактури са осчетоводени от ревизираното лице за съответния отчетен данъчен период, но и че няма доказателства за отчетен приход от страна на дружеството-доставчик, липсват безспорни доказателства, обосноваващи реалност на спорните доставки. Доказателства, удостоверяващи реалността на процесните доставки не се представиха от жалбоподателя и в хода на съдебното производство.

Следва да се има предвид, че ЗКПО третира облагането с пряк, а не с косвен данък, следователно като критерий за признаване на разходите, е именно надлежното и съобразено със законовите изисквания документиране на извършените разходи. В процесния случай, извършената от ревизиращите органи корекция е осъществена поради липса на реалност на процесните доставки от дружеството-доставчик на ревизирувания субект. Липсата на реалност на спорните доставки се установи безспорно по делото въз основа на събрания доказателствен материал, обсъден по отделно и в съвкупност – спорните фактури в случая не доказват реално извършени стопански операции. Това означава, че от страна на ревизираното дружество са извършени неверни счетоводни записвания и в резултат на това, действително и неправилно са завишени отчетените разходи за процесните периоди по процесните фактури, за които в съдебното производство се потвърждават изводите на приходната администрация за липса на реалност на процесните доставки. Както е изложено по-горе в т. I от ЗДДС, наличието на фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114 от ЗДДС не води до извод за реалност на процесните доставки. Правилно и предвид установеното, от страна на приходната администрация е прието, че не е налице документална обосновааност на документираните с фактурите стопански операции. В тази връзка при случаи, когато разходът не е документално обоснован по смисъла на чл. 10 от ЗКПО, то на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО тези разходи не следва да се признават за данъчни цели.

Правилно органите по приходите са извършили увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Съгласно нормата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Нормата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО определя, че за отклонение от данъчното облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Безспорно тази хипотеза е установена както по делото, така и в хода на ревизията относно изплатените възнаграждения по процесните фактури предвид липсата на реално осъществени услуги. Следователно РА и в частта по ЗКПО за правилен и законосъобразен.

С оглед установеното от фактическа страна, следва да се има предвид, че признаването на приходи от строителни предприятия се осъществява на основание на СС 11 и СС 18, като приложението не единия от двата стандарта се определя според вида и спецификите на договорите. Следва да се има предвид, че и в двата принципа са поставени редица условия, които следва да са налице, за да бъде признат приход.

Същевременно следва да се има предвид и принципът на съпоставимост на приходи и разходи. От установената по делото фактическа обстановка и от анализа на доказателствата, настоящият съдебен състав счита, че правилно от страна на приходната администрация е определен данъчният период, в който следва да бъдат отчетени приходите. По делото относно получените аванси от „Хувъркрафт“ ЕООД се установи, че същите се отнасят до покупка на имот, чиято собственост е прехвърлена на клиента през 2016 г., а спорните аванси са извършени през 2015 г. Следователно РА и в тези оспорени части е правилен и законосъобразен.

При така установеното и въз основа на събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в съвкупност, Съдът намира, че оспореният РА в цялост е правилен и законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, заявената от ответника претенция само за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. Общият материален интерес по делото е в размер на **909286.76 лв.** /ДДС в размер на главница 334133.34 лв. и лихва за забава в размер на 191452.66 лв. и корпоративен данък в размер на 230816.59 лв. главница и лихва за забава в размер на 152884.17 лв./В тази връзка и на основание чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа/ в актуалната и редакция към момента на приключване на устните състезания/ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 36928.60 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Инженерконсулт“ ООД, ЕИК[ЕИК] /в несъстоятелност/, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от временен синдик, с адрес за призоваване на синдика: [населено място], [улица], ет. партер, против Ревизионен акт /РА/ № Р-22002221002744-091-001/02.03.2022 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП - [населено място], поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221022050494-003-001/17.03.2022 г., в частта изменена и потвърдена с Решение № 1367/29.08.2022 г., издадено от директор на Дирекция „ОДОП“ [населено място], с който на дружеството са определени задължения за **КД по ЗКПО** за д.п.2013 - 2017 г. общо в размер на 230816.59 лв. главница и лихва за забава в размер на 152884.17 лв., както и задължения за ДДС по ЗДДС за д.п. от м.01.2013 г. до м.06.2013 г., м.09.2013г.,м.11.2013г.,м.12.2013г. , от м.03.2014г. до м.05.2014 г. ,от м. 07.2014 г. до м. 02.2015 г.; м. 04.2015 г.; м. 06.2015 г.; м. 10,2015 г.; м 11.2015 г.; м. 12.2015г., м.03.2016г., м.02.2016г., м.06.2016г.,м.07.2016г., м.10.2016г., м. 04.2017 г.,м.05.2017г. и от м. 10.2017 г. до м. 12.2017 г. общо в размер на 334133.34 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 191452.66 лв.

ОСЪЖДА „Инженерконсулт“ ООД, ЕИК[ЕИК] /в несъстоятелност/, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от временен синдик, с адрес за призоваване на синдика: [населено място], [улица], ет. Партер, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП,сумата в размер на 36928.60 лв. / тридесет и шест хиляди деветстотин двадесет и осем лева и шестдесет

стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, с касационна жалба, пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: